

ప్రపరంజి

డిసెంబర్

1994

తెలంగాణ కారంజి

- ప్రకాశ్
- రివ్వు
- అన్నా స్వామి నోదలియారా
- జి. వి. శ్రీనాథ్
- నందిని కాపరి
- ఎం. ఎన్. జి.
- సి. ఆర్. శక్తి
- కృష్ణమణి అయ్య
- జి. ఎస్. జి.
- విజయా శ్రీధర
- సి. ఎస్. శృంగారా
- మందగిరి సాగితా

చితి ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES
Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area
BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension
BANGALORE - 560 002

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :

ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೀ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ಸಂಪಾದಕ :

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಚಂದಾ ವಿವರ :

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :

2 ರೂ 50 ಪೈಸೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ

25 ರೂ.

ಆಜೀವ ಚಂದಾ :

250 ರೂ.

ವಿಳಾಸ :

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಕೆಲಸದ ಮೇಳ :

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ

10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

ಪ್ರಕಾಶ್ 3

ಕುಂಪು

ಶಿವು 5

ಕ್ಲೀನರ್ ಕಾಳಪ್ಪ

ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್ 7

ಬೋರನ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗ

ಕೆ. ವಿ. ಶ್ರೀನಾಥ್ 14

ಕಂಚಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಕೋಕಾ ಕೋಲಾ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ 17

ಹಳೇ ಕಾಲದ ಹಾಸ್ಯ

ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ. 21

ಹಣೇಲಿ ಬರ್ದಿರಬೇಕ್ರೀ

ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ 24

ಹರುಷಕೆಲ್ಲಿದೆ ಸಾಟಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣಾ ಆರ್, ಕಾರಂತ್ 27

ಮೆನಲಸ್ ಮತ್ತು ಹೆಲೆನ್

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ. 28

ಮರ್ಯಾದೆ ತೆಗೆಯುವ ಮಕ್ಕಳು

ವಿಜಯಾ ಶ್ರೀಧರ 34

ಮುತ್ತಿಗೆ

ಸಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ 36

ಪವರ್ ಕಟ್

ಮಂದಗರೆ ನಾಗೇಶ್ 39

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೨

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೯೪

ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಅನಾವೃತ್ತಿ: ಶಬ್ದಾತ್

— ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರ.

ಈಗ ಒಳ್ಳೆ ಚುನಾವಣೆ ಬಿಸಿ. ಭರಂದ್ ದೊಂಬಿ. ಒಂದು ಗುಟ್ಟು ಅಂತ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಹೇಳಿದ : All is fair in love & war ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳಬೇಕು ? ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಯುದ್ಧ ಅಂತ ಡಾರ್ವಿನ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೊಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ touch ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡಿದವನೇ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಅಂತ ನ್ಯಾಯದ ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಸೀಮೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಆಡಿದ್ದೇ ಆಟ, ಹೂಡಿದ್ದೇ ಲಗ್ಗೆ, ಈ ಚುನಾವಣೆ; ಇದರಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಾಗಲೀ ಜಂಗಳೀನ್ಯಾಯದಂತೆ ಇರಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ : ಪ್ರಾಣಿಯಂತೂ ಖಂಡಿತಾ, ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ !

ಜೀವನ ಎಂದಾದರೂ ಸಹಜವಾದೀತೇ ? ಆಗಿದೆ ದುಟ್ಟಿದಾಗ ಅರಿಚಿದಂತೆ ಅರಚುವುದು ; ಮನಸಿನ ಹೊಲಸು ಬೆತ್ತಲಾಗಿಸುವುದು ; ಉಪಾಸನೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದವನು ಮರಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪನಿಷತ್ತು ಸಾರುತ್ತದೆ, ಇದು ಅಧಿಕಾರೋಪಾಸನೆಯೋ, ಮೋಸೋಪಾಸನೆಯೋ !

ಪ್ರಕಾಶ್

ಕೊಂಕಣ ರೈಲ್ವೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ

-ಸುದ್ದಿ

ಕೋರಿಕೆ ಮೈಲಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕಲ್ಲ ? ?

*

*

*

*

ಬಡತನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ

-ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ರನಾಳಿಕೆ

ಹೌದು, ಆದರೆ ಯಾರ ಬಡತನ ? ? !

*

*

*

ಭಾರತದ ನಾಯಕರು ಯಾವ ಲಾಬಿಗೂ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ

-ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರಾವ್

ಇದರಲ್ಲಿ ಐ. ಎಂ. ಎಫ್. ಸೇರಿದೆಯೇ ? ?

*

*

*

*

'ಗಾಂಧೀಜಿ ತತ್ತ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಪ್ರಸ್ತುತ'

-ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಪಾಪ, ಅವರ ಆತ್ಮವನ್ನಾದರೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಲು ಬಿಡಿ !

*

*

*

ಚವಾಣ್ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ

-ಫರೂಕ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲ

ಈ ಭಾವನೆ ಪರಸ್ಪರ...? ?

*

*

*

ಟೆಕೆಟ್ ಸಿಗದೆ ಪಕ್ಷಾಂತರ

-ಸುದ್ದಿ

‘ಶ್ರೀಮಂತ’ ರಾಜಕೀಯ ಅಂದರೆ ಇದೇ ! !

*

*

*

*

ಚುನಾವಣೆ ಬಿರುಸು ಏರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ನಗರದ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಕೋ ಎನ್ನುತ್ತಿವೆ.
‘ಶೇಷನ್ ಎಫೆಕ್ಟ್’ ಅನ್ನ ಬಹುದು !

*

*

*

ಟು ಬೌಲ್ ಆರ್ ನಾಟ್ ಟು ಬೌಲ್ ?

ಈ ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಯೋಗಿ ಕಪಿಲರಿಗೆ ಅಪರಂಜಿಯ
ಶುಭಾಶಯಗಳು !

*

*

*

ನೀತಿವಂತರ ಆಯ್ಕೆಗೆ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಿ ಕಡೆ

-ಸುದ್ದಿ

ಸರಿ, ಆದರೆ ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನನ್ನ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋಣ ? !

*

*

*

*

ಕುವೆಂಪು

ಶಿವು

ಕವನಗಳು, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ನಡೆಸಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಕುವೆಂಪು ರವರ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಭಾ ವಂತ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಂಗತಿ ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ಚೇತನದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರದ್ಧಾಂಜಲಿ ಬರೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಕಾಡಿತು. ಕುವೆಂಪುರವರ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದರೂ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪರಿಚಯ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾ. ಶಿ. ಯವರು 'ಕೆಣಕೋಣು ಬಾರ' ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ, ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕುವೆಂಪುರವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು ನೆನಪು. ಹೀಗಾಗಿ ಕುವೆಂಪು ರವರ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ ಪದ್ಯದಿಂದಲೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಕುವೆಂಪು ರವರ ಪರಿಚಯ. ನನಗೆ ಆಗ ಐದಾರು ವರ್ಷ ಇರಬಹುದು, ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಂದಿರಿಬ್ಬರು ಕುವೆಂಪುರವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ "ಕವಿಗಳು ಅಂದ್ರೆ ಹೀಗಿರ ಬೇಕಪ್ಪ. ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯಮಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ ಅಂತೆ, ಕೋಕಿಲೋದಯ ಚೈತ್ರ ಅಂತೆ. ಈ ಹೆಸರುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿ ಸಿದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಎಂತಹ ದ್ರಾಪಿ ಹೆಸರುಗಳು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ದಾಗ, ಕುವೆಂಪುರವರ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲಬಾರಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ದಶಕಗಳ ಬಳಿಕ, ನಾನು ಓದು ಮುಗಿಸಿ, ಎಚ್. ಎ. ಟಿ. ಯಲ್ಲಿನ ಡಿಸೈನ್ ಇಲಖೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ, ಚೈತ್ರ ಕೂಡಾ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಅದೇ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದ. ಗುಂಡನೆಯ ಮುಖ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಮೋಸೆ, ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸದಾ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದ ನಗು, ಚೈತ್ರನನ್ನು ನೆನೆದಾಗ ಇದೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಚೈತ್ರ ಓದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೆಲೆಯರ ಗುಂಪೇ ಅವ ನೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಸ್ಯದ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಗೆಚಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂದು ನಿಷ್ಕಪಟ ಸ್ನೇಹ, ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಹೃದಯ

ವಂತಿಕೆ, ಸರಳತೆ, ಚೈತ್ರನ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳು. ನನ್ನಂತಹ ಅನೇಕರನ್ನು ಇವನ ಸ್ನೇಹ ವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿತ್ತು. ಪಿ. ಆರ್. ಮಹದೇವ. ಮುನೇಗೌಡ. ಮುರಿಗೆಪ್ಪ, ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಈ ಸ್ನೇಹದ ಸವಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದರು. ಚೈತ್ರ ಆಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಚೆದುರಿದರೂ, ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಚೈತ್ರ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಭೇಟಿ ಇತ್ತಾಗ, ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಇಂದಿಗೂ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶೇಷಸ್ವಿಯವರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕ ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನದು. ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಔದಾರ್ಯ, ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿದ್ದುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋರಿಸಿರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನೆದರೆ ಹೃದಯ ತುಂಬಿಬರುತ್ತದೆ.

ಕುವೆಂಪುರವರು ತಮ್ಮ ಕವನಗಳ ಮೂಲಕ, ತಮ್ಮ ಬರಹಗಳ ಮೂಲಕ, ನಾಡಿನ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮುದ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಎದೆ ಹಿಗ್ಗು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ, ಅತ್ಯಂತ ಶಾಶ್ವತ ಮೌಲ್ಯಗಳಾದ, ಸರಳತೆ, ಸ್ನೇಹ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಔದಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೀವನ ಸಾಫಲ್ಯಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇನ್ನೇನನ್ನು ತಾನೆ ಬಯಸಲು ಸಾಧ್ಯ ?

..... ವಾಣಿ

ಉಹ್ಲಾ ಉಹ್ಲಾ ಶೇಷನ್‌ವಾಣಿ
ಮನ ಜುಮ್ಮೆಂದುದು ಅದ ಕೇಳಿ !

ಉತ್ತರದಿಂ ಕೆಳ ದಕ್ಷಿಣವರೆಗು
ಮಾರ್ದನಿಯಿತು ಗಾಳಿ !

ವಾಣಿಯ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ
ಆದವು ಅಬ್ಬರ-ರಹಿತ !

ಶೇಷಣ್ಣನ ನಿರಂತರ ಭಯದಲಿ
ನಡುಗಿತು ಕಾಂಗೈ ಸಹಿತ !
ಅಲಿಸಿ ವಾಣಿಯ, ಗಾನಕೆ ನಲಿದು
ಪುಳಕಿತವಾಯಿತು ದೇಶ !
ನಿರ್ಭಯದಿಂದಲಿಯುವ ಶೇಷನೆ
ಬಲು ರೆಲೆವೆಂಟ್‌ನೀ ವೇಶ !
ಸಹೃದಯರೆಲ್ಲರು ಎನ್ನಿ "ನಿನ್ನೀಗಾನ,
ಆಗದಿರಲಿ...ಅರಣ್ಯ ರೋದನ !!"

—ವಿಕಟಕವಿ

(ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಆತ್ಮದ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ...)

ಕ್ಷೀನರ ಕಾಳಪ್ಪ

ಅಣ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ನೊದಲಿಯಾರ್

ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಘಂಟೆ ಸಮಯ. ತುಂತುರು ಮಳೆ, ಮೈ ಕೋರೈಸುವ ಜಳಿ. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಾಸೊಬ್ಬನೇ ! ಬಳ್ಳಾರಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಡ ಬಿಡದ ವಾಹನಗಳ ಓಡಾಟ. ಜನ ಸಂಚಾರ ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೆಗಲಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗ್, ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುವಂತಿರ ಬೇಕು. ಈ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ರಸ್ತೆ ದರೋಡೆ ಅವರ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಿರ ಬಹುದು. ಸ್ಕೂಟರ್, ಕಾರು, ಲಾರಿ ರೂಟರ್‌ಬಸ್ ಹೀಗೆ ಬರುವ ವಾಹನಗಳಿಗೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಕೈ ತೋರಿದೆ 'ಉಹುಂ' ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪೀಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಬರುವ ರಾಜಕೀಯ ಪುಡಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆಮರೆಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಬಡ ಮತ ದಾರರಂತೆ.

ಹುಣಿಸೇ ಮಾರನಹಳ್ಳಿ ಪಕ್ಕದ ಕ್ಯಾತಮಾರನಹಳ್ಳಿ ಊರ ಹಬ್ಬ. ಊರ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನ, ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎನ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸಂಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಮನರಂಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ವಿರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು ಹಳ್ಳಿ ಯುವಕರು ಊರಿನ ಛೇರ್ಮನ್ ಕೋಟಪ್ಪನವರ ಮಗ ಈರಣ್ಣ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯ. ಬಿ.ಎ. ಓದುವಾಗ ಕನ್ನಡ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಶರತ್ಚಂದ್ರರ ಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾಗಿ ಉಳಿತಿದ್ದವು. 'ಬೆರಳಿಗೆ ಕೊರಳು' ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ 'ಖಚರರು ಅಂದರೆ ಏನ್ನಾರ್ ಸಾರ್ ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ರಸವತ್ತಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದ ನಾನು ರೇಗಿ "ಖಚರರು ಅಂದರೆ ಖಚರರೇ" ವಿದೆ. ಹುಡುಗಿಯರು ಗೊಳ್ ಎಂದರು. ಕ್ಲಾಸ್ ಲೀಡರ್ ಮಹೇಶ "ಏಯ್ ಈರ, ಸುಮಿರ್ತಿಯೋ ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಬೆರಳು ಹಾಕ್ಬೇಕೋ" ಎಂದಾಗ ತೆಪ್ಪಗಾಗಿದ್ದು. ಹೇಗೋ ಎಂ.ಎ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹುಣಿಸೇಮಾನ ಹಳ್ಳಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹಳ್ಳಿಯುವಕರಿಗೆ ಇವನೇ ಹೀರೋ.

ಗಣ್ಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಆಂದಾಗ ಫಕ್ಕನೆ ಇವನಿಗೆ ನನ್ನ ನೆನಪಾಗಿದೆ. ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ. "ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬತ್ತಾರೆ ಸಾರ್ ಇಲ್ಲ ಆನ್ವೇಡಿ ಬರ್ಲೇಬೇಕೂ ನಿಮಗೆ

ಸನ್ಮಾನ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀವಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮರುಳು ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹೋದ.

ಊರ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಾರು ನಿಂತಾಗ, ಖುಷಿಯಾಗಿ ಕಾರು ಹತ್ತಿದೆ. ಮಗುವೆ ದಿಬ್ಬಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ವರನಂತೆ.

ಹೆದ್ದಾರಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿವರೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದಗಳ ತೋರಣ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಂಟಪ ಬಾಳೆಕಂದು ತೆಂಗಿನಗರಿ, ಹೊಂಬಾಳೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿ ಮುಂದೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಚಪ್ಪರ, ನನಗೆ ನಾಗಸ್ವರ, ಡೋಲು ವಾದ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದಾಗ ಉಬ್ಬಿ ಹೋದೆ.

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಶಾಸಕರು, ಊರಿನ ಮುಖಂಡರು ಸೇರಿದ್ದರು. ಮಹೇಶ ನನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದ.

“ಓಹೋಹೋ! ನೀವೇನಾ ರವಿಚಂದ್ರ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಬಹಳ ಕೇಳಿದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಭೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೀತೀರಿ. ಅವು ಓದಿ ಹೇಳ್ತೀರಾಳೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿರಲ್ಲ” ಅಂದಾಗ ನಾನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಬವುಟ ಹಾರುವ ಹಾಗೆ ತೇಲುವಂತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಮೂಡಿತು.

ಈ ಸಾರಿ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಾಗೆ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಗೆದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸತ್ಯವಾಗ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ” ಎಂದರು ಶಾಸಕರು.

“ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಚಾರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರೀತೀನಿ ಸಾರ್... ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಮಾಡ್ಬುಡಿ. ನಿಮ್ಮಹೆಸರು ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಂದಾತು ನಮಗೂ ಓಟು ಬಂದಂಗಾತು” ಎಂದ ಮಹೇಶ.

“ಲೆಖ್ವಿನಿ ಕತ್ತಿಗಿಂತ ಹರಿತ ಅಲ್ಲೇ ?” ಎಂದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು.

ಹೊರಗೆ ಜನಜಾತ್ರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬೆಲೂನು ಪೀಪಿಗಳನ್ನು ರಸ್ತೆ ಬದಿ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಮಂಗಲಿ ಯರು ಮದುವೆ ದಿಬ್ಬಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟಂತೆ ಹೊಸ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಉಟ್ಟು ತಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಸ ಹಿಡಿದು ತಂಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಹೂವು ಹೆಂಬಾಳೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಗುಡಿ ಕಡೆಗೆ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗೌಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಳಿಗೆ ಪಾಯಸ ಊಟವಾಯಿತು. ಅವರ ತೋಟದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಇತರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕುರಿ. ಕೋಳಿ ಮಾಂಸದ ಆಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ “ಇಮಾಂ ಸಾಬಿಗೆ ರಾಮೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ” ಅಂದಿದ್ದರು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಪದಾಧಿಕಾರಿ ನಂಜಪ್ಪನವರು.

ಅಂತೂ, ಸಂಜೆಗೆ ವೇದಿಕೆ ಮಲೆ ಕರದೊಬ್ಬರು ಮಹೇಶನಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ ಆದ ಮೇಲೆ ಭೇರ್ಮನ್ನರು ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಊರ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಯಾರ್ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಶಾಸಕರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎರಡು ಗಂಟೆಕಾಲ ಮಾತನಾಡಿದರು. ನಾನು ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತಾಗ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸನ್ಮಾನ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಿ ಸನ್ಮಾನ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಶಾಸಕರು ಊರಿದ ಓರಿಯರು ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ನಾಟಕ ಪುರುವಾದ್ದರಿಂದ ನಾನು ವೇದಿಕೆ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿ ಜನ ತುಂಬ ಸೇರಿದ್ದರು. ಮಹೇಶನೇ ನಾಟಕದ ಹೀರೋ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತುವರೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನ ವಿಚಾರಿಸುವವರಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಗೋ ವೇದಿಕೆ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೆ ಎಲ್ಲಾ ವೇಷ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕ ಮಹೇಶ ಯಾರ ಅಂತ ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅವನೇ ನನ್ನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ಬಂದ. “ನಾನು ಹೋಗಬೇಕು ಹೊತ್ತಾಯಿತು” ಎಂದೆ. “ನಾಟಕ ನೋಡೋಂಡು ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾರ್” ಎಂದ. “ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನಾಳೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕು” “ಅಂಗಾದ್ರೆ ಇರೀ ಸಾರ್” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನೋ ಕರೆದೊಂಡು ಬಂದ. “ಇವ್ವ ಸ್ಕೂಟರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ಬಿಡಿ ಸಾರ್, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋದ ಕಾರ್ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚ ತಬ್ಬಮಾಡಿದಂತೆ ನಿಶಾರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬದಬದನೆ ಸ್ಕೂಟರ್ ಹೊರಟಿತು. ನಾನು ಅದನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತೆ. ಸ್ಕೂಟರ್ ಕೊಡಿಗೆಹಳ್ಳಿ ದತ್ತ ಬಂದಾಗ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಿಂದ ಇಳಿದೆ.

ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ ಸಾರ್ ಜಕ್ಕೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಟ್ಟೋಲ್ ತರ್ತೀನಿ.
ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಗುರಿತಿರೋರ ಮನೇಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೀನಿ”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ವಯಲವಾದ. ತುಂತುರು ಮಳೆ ಪುರುಪಾಯಿತು ಗಾಢ
ವಾದ ಕತ್ತಲೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾಯ್ದುನಿಂತೆ. ಕೈಕೊಟ್ಟು ಅಂಶ ಗೊತ್ತಾದಾಗ
ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸ ತೊಡಗಿದೆ.

ಸಿಟಿಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ, ಹತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ನಡೀ ಬೇಕು.
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಸಿ ಮಶಾಣ, ಹಿಂದುಗಳ ರುದ್ರ ಭೂಮಿ, ದೊಡ್ಡಕೆರೆ, ಚಿಕ್ಕ
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿ ದೆವ್ವಗಳ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ಕೈ ಕಾಲುಗಳು
ನಡುಗ ತೊಡಗಿದವು.

ಬೇತಾಳದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಹಾಗೆ, ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿ
ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ಧಡೂತಿ ಕಪ್ಪು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮದುವೆ,
ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಹಾಗೆ, ಕೊನೆಗಳಿಗೇಲಿ ಬಂದು ಓಟಿನಿಂದ ಚುನಾವಣೆಲಿ ಗೆದ್ದ ಹಾಗೆ
ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ರೂಟ್ ಬಸ್ ನನ್ನ ಬಳಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಆತುರ
ವಾಗಿ ಬಸ್ ಹತ್ತಿದೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ !

“ಕೌನ್‌ರೇ ವೋ...” ಘರ್ಜಿಸಿದ ಡ್ರೈವರ್, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲೈಟರ್ ಹತ್ತಿಸಿ ಸಿಗರೇಟು
ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಂಡ.

“ನಾನು... ನಾನು...” ಇವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು ?

“ಅದಂತ ಹೆಸರು ನಾನು...ನಾನು...”

“ನಾನು ಸಿಟಿಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಬಸ್ ಇಲ್ಲ, ರಿಕ್ಷಾ ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ...”

“ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ ಇಳೀರಿ ಇಳೀರಿ”

“ಅದಾಕಪ್ಪ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತೆ, ? “ಅದೇನಿಂತೋಯ್ತು. ಬಸ್ ಕೆಟ್ಟೋಗಿದೆ” ನಾನು ಕುಸಿದೆ.

“ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬಸ್ ಹೋಗೋಲ್ವೆ ?”

“ಒಂದ್ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ. ಈ ಆಕ್ಸಲೇಟರ್ ವೈರ್‌ನ ಎಳೆದು ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಜೋರಾಗಿ
ಎಳೆದು ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ನಮ್ ನಸೀಬ್ ಹೆಂಗೈತೆ ನೋಡುವ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ
ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪ್. ದಾರೀಲಿ ನಿಂತೋಯ್ತು ಪಾಸೆಂಜರ್ಸ್ ಇಳಿದು ಹೋದ್ರು. ರಾತ್ರಿ
ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೇ ಇರೋಕೆ ಹೆದರೈಯಾಯ್ತು. ಒಂದ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ಸಲೇಟರ್ ವೈರ್

ಹಿಡ್ಡು ಸ್ವಾರ್ತ್ ಮಾಡಿ ಅಂಗೆ ಇಂಗೆ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಬಂದೆ. ಕೈಸೋತೋಯ್ತು ಆಕ್ಸಲೇಟರ್ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಸ್ ನಿಂತೋಯ್ತು ನೀವು ಹತ್ತೋಂಡ್ರಿ. ಹಿಂಗೆ ವಸಿ ಹೆಲ್ವೆ ಮಾಡಿ ಸಿಟಿ ಸೇರೋಕ್ಕೋಣ". ನಾನು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಆಕ್ಸಲೇಟರ್ ವೈರ್ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದೆ. ಮುಖ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಎಂಜಿನ್ ಆಯಿಲ್ ಚಿಮ್ಮಿತು. ನಾನು ಮುಖ ವರೆಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಕೈಬಿಟ್ಟೆ ಸ್ವಾರ್ತ್ ಆದ ಬಸ್ ನಿಂತಿತು.

“ಅರೇ ಸಾಮಿ ಹಂಗೆ ವೈರ್ ಎಳೆದು ಹಿಡ್ತೊಳ್ಳಿ...”

ನಾನು ಮತ್ತೆ ಆಕ್ಸಲೇಟರ್ ಎಳೆದೆ. ಬಸ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಲಿಸಿತು. ಆದರೆ ಎಂಜಿನ್ ಆಯಿಲ್ ಮೈ ಮೇಲೆ ಹನಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಮಶಾಣ. ಒಂದು ಒಂಟೆ ಹೆಣ್ಣು, ಬಿಳೀಸೀರೆ, ಬಿಳೀ ರವಿಕೆ, ಹರಡಿದ ಕೂದಲು, ಬಿಳೀಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಬಸ್ ಹೆಡ್‌ಲೈಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದೆ. ಕೈ ಬೀಸಿದಳು.

“ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸು. ಪಾಪ ಹೆಣ್ಣು. ನನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಸ್ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ”

“ಅದು ದೆವ್ವ ಸ್ವಾಮಿ, ಮೋಹಿನಿ ಸೈತಾನ್” ಅಂದ.

“ನಾನು ನಂಬೋಲ್ಲ”

“ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡಿ, ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಗ್ಯಾಂಗ್ ಇದೆಯೋ. ನಮಗ್ಯಾಕೆ” ನಾನು ತಣ್ಣಗಾದೆ.

ಆಮೆಯಂತೆ ಬಸ್ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ, ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ನಾನು ಬಲಗೈನಿಂದ ಎಡಗೈಗೆ, ಎಡಗೈನಿಂದ ಬಲಗೈಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಆಕ್ಸಲೇಟರ್ ವೈರ್ ಬಳೆದು ಹಿಡೀತಿದ್ದೆ. ಅವನು ಸ್ಟೇಯರಿಂಗ್ ಹಿಡಿದು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ.

ಬಸ್ ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್‌ಗೆ ಬಂತು. ನಾನು ಇಳಿದೆ. ನಾನು ಕೆಂಗೇರಿ ಉಪನಗರಕ್ಕೆ ಹೊಗ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ರಿಕ್ಷಾದವನೂ ಬರಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಿಸಿ ಸರ್ಕಲ್ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದೆ.

ಬಿನ್ನಿಮಿಲ್ ಕೆರೆ ಬಳಿ ಬರುವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡರ ಪೇಲಾಗಿತ್ತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಉರಿದು-ಆರುವ, ಮತ್ತು ಉರಿವ ದೃಶ್ಯ, ಕೊಳ್ಳದೆವ್ವ ಇರಬಹುದೇ ? ಬೆಚ್ಚಿದ.

“ಏಯ್ ಯಾರು ನಿಲ್ಲು ..” ಕೂಗು ಕೇಳಿತು. ಹೆದರಿನಂತೆ, ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ನಡುಗಿ ದವು. ನಡುಗುವ ಕೈಯನ್ನು ಜೇಬಿಗೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಮಾರುದ್ದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ನಿಂತಿದ್ದ.

“ಯಾರು ನೀನು ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯ?”

“ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀನಿ...”

“ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ...ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ಡ್ರಗ್ ತಾನೇ ನಂಗೊತ್ತು”

“ಇಲ್ಲ... ಪೆನ್ ಇದೆ...”

“ ಏನು ಗನ್ ಇದೆಯಾ... ನಂಗೊತ್ತು ಕೊರವು ನೀನು. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸಿ ಬಳ್ಳೊಂಡೀಯ” “ನಾನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ್ರೆ ನೋಡೋ”...ನನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಬ್ಯಾಗು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು, ಅವನ ಕಾಲ ದೇಲೆ

“ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕೊಂದ್ಬಿಟ್ಟ...ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತ ಓಡಿದ” ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ. ಅವನು ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದು ನೋಡಿ ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ನಗು ಬಂತು. ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನ ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಓಡಿದೆ. ನಾನು ಓಡಿ ಬರುವುದು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಟಾರ್ಚ್. ದೊಣ್ಣೆ ಬೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದುಬಿದ್ದು ಓಡಿದ ಅವ.

ಸಿಸಿ ಸರ್ಕಲ್ ಗೆ ಬಂದು ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಂಡೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ತೊಳಸಿತು. ತಟ್ಟೆ ಹೊಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಇಡ್ಲಿ ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದೆ. ಲಾರಿ ಡ್ರೈವರ್‌ಗಳು ಕ್ಲೀನರ್‌ಗಳು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಏನ್ ಕಾಳಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿ. ರಾಂನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಿಲ್ಲ” ಒಬ್ಬ ಕ್ಲೀನರ್ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದ. “ಯಾರ್ ಇವ” ಒಬ್ಬ ಡ್ರೈವರ್ ಗೊಣಗಿದ.

“ವರದಪ್ಪನ ಮರಳ ಗಾಡಿ ಕ್ಲೀನರ್ ಕಾಳಪ್ಪ. ಮರಳಿಗೆ ರಾಂನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಇಲ್ಯಾಗಿ ಬಂದ.”

“ಲಾರಿ ಕೆಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಸಾಮಾನು ತಗೋಳೋಕೆ ಬಂದವ್ವೆ, ಕೈಯಾಗೆ ಬ್ಯಾಗಿದೆ”
 “ನಮ್ಮೂ ಕಾಫಿ ಕೊಡ್ತಲ್ವ...” ಎಂದ ಕ್ಲೀನರ್. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಇಡ್ಲಿ ಕಾಫಿ
 ಕೊಡಿಸಿದೆ. “ಬಾಣ್ಣ ಕೆಂಗೇರಿಗಂಟ ಬುಟ್ಟುಡ್ತಿವಿ” ಎಂದು ಕರೆದರು. ಲಾರಿ ಹತ್ತಿದೆ.

ಹೇಗೋ ಮನೆ ಸೇರಿದೆ. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೆ ನನ್ನಾಕೆ ನನ್ನ ಅವತಾರ ನೋಡಿ
 ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದಳು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನ ದೀಪಗಳು ಹತ್ತಿಕೊಂಡವು. ನಾನು
 ಸರಸರನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ.

ಮೂರನೆಯ ದಿನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ
 ಪೋಟೋ ನೋಡಿದೆ. ದೂರದರ್ಶನ ಸುದ್ದಿಯಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಚಿತ್ರಬಂತು.
 ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಶ್ರಮವಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಕುಣಿಯುವಂತಾಯಿತು.

ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ

ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ, ಯದ್ವಾತದ್ವಾ, ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ, ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ
 ಕೋಲಾಹಲ ಮಾಡಿ ಪುಟ್‌ಪಾತ್ ಏರಿ ಪಾದಚಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಓಡಿ
 ಹೋಗುವಂತೆ ವೇಗ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಅನಾಹುತ ಪರಂಪರೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ
 ಕೊನೆಗೆ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದ ಮರಕ್ಕೆ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ
 ಗಳ ನಂತರ ಪಿಳಿ ಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರ್ ಪ್ರಯಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
 ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಆ ಕಾರಿಗೆ ಬಲೆಯಾಗದೆ ದವಾಡ ಸದೃಶ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿ
 ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾದಚಾರಿಯೋಬ್ಬ “ಏನಯ್ಯಾ ಹೀಗಾ ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡೋದು? ಮೈ
 ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲವಾ? ಕುಡಿದು ಡ್ರೈವ್ ಮಾಡ್ತಿದೀಯೇ, ಹ್ಯಾಗೆ?” ಎಂದು
 ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದ.

ಡ್ರೈವರ್ ಅವನನ್ನೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ “ಎಂಥಾ ಪೆದ್ದುಮಾತಾಡ್ತಿದೀ
 ಯಯ್ಯಾ? ಕುಡಿದಿದೀನಿ ಆಸ್ಕೋದ್ರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಪಡ್ತೀಯಲ್ಲ? ನಾನೇನು
 ತಪಾಪ ಮಾಡ್ತಿದೀನಾ, ಮತ್ತೆ?”

ಬೋರನ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗ

ಕೆ.ವಿ.ಶ್ರೀನಾಥ್

“ಬೆಂಗ್ಲೂರ್ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸು”

ಅ ಬ ಬ ಬ ಬ ! ಆ ! ಎಂಗೋ ಬಸ್‌ವಳೀಕಿಂದ ವರ್ಕಡೀಕ್ ಬಂದ್ ನಿಂತ್ತಪ್ಪೋ ನಿಂತೆ ! ನನ್ ಜೀವ, ನನ್ ತಾವೇನೋ ಐತೋ ಇಲೋ ಅಂತ ಅನ್ನೋ ಅಂಗಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿತ್ರ ನಂಗೇ...ಬುದ್ದೀ...ಅದೇನ್ ಬಸ್ಸಾ ಅದು ? ನಮ್ಮೂರ್ ಕಡಿ ಸಂತೆಮ್ಮಾಳ್ ದಾಗೆ ಮಳವಳ್ಳಿ, ಮಂಡ್ಯ, ರಾಂನಗ್ರ, ಕುಣಿಗಲ್ಲು, ನಾಗ್‌ಮಂಗ್ಲದ್ ಕಡೀಂದ ಬಸ್ಸುಗ್ಗಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳ್ ತುಂಬ್ ಕಂಡ್ ಬರೋವ್ರು ! ಆದ್ರಾಗ್ ಜನ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮ್ಯಾಗೊಬ್ಬ ಎಗರ್ನಾಡ್ಕಂಡು, ಜ್ವಾತಾಡ್ಕಂಡು ಕುತ್ಗೆ ಎಲ್ಲೈತೆ, ಕೈ ಕಾಲ್ ಎಲ್ಲೈತೆ, ಮೈ ಎಲ್ಲೈತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಸಿಗಾಕ್ಕಂಡು ಇಳ್ಳೋಪ್ಪತ್ತೆ, “ಬದ್ಕದ್ಯಾ ಬಡ್‌ಜೀವ್‌ವೆ” ಅಂತ ವರಗ್ ಬಂದ್ ಉಸಿರಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂಗೇ... ಇಲ್ಲೂ ಅಂಗೇ...! ಜಿನಾನೂ ಅಂಗೇ...ಒಂಜಿನಾನಾರ ಪಾಪ ಆ ಬಸ್ಸು ನೆಮ್ಮಿಯಿಂದ ಓಡಾಡುದ್ದುಂಟ್ರ ?

ಆವತ್ ಬಸ್ಸಿಂದ ಇಳ್ಳೋನು...ಮತ್ತೆ ಓಗ್ಲೇಬೇಕು ಅಂದಾಗ್ ಮಾತ್ರ ಬಸ್ ಆತ್‌ತೀನಿ... ಆಗ್ಲೂನೂವೆ ಬಸ್‌ನಾಗಿರೋ ಜನ ಪಡೋ ಕಸ್ತ ಕಂಡ್ರೆ ವಟ್ಟಿ ತಿರಚ್ಕಂತದೆ...ಅಲ್ ಕಣ್ರ, ಯಾಕ್ ಈ ಎಳೇ ಐಕ್ಕುಗ್ಗಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಪುಟ್‌ಬೋರ್ಡ್ ನಾಗಿರ್ತವೆ, ಬಸ್ಸಿನ್ ಕುಲ್‌ಕಾಟದ್ ನೆಪಮಾಡ್ಕಂಡು, ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗ ತುಂಬೋಗೈತೆ ಅನ್ನೋ ಅಂಗೆ ಓಗಿ ಓಗಿ ಆ ಎಣ್ ಮಕ್ಕಳ ತಾವ ನಿಂತ್ಕಂಡು ಅಂಗೆ ಇಂಗೆ ಮೈ ಕೈ ಆಡುಸ್ತಾ ‘ಸುಕ’ ಕಾಣೋ ಈ ಐಕ್ಕುಗಳ್ ಕಂಡ್ರೆ ‘ಓ ! ಇದೇ ಪಟ್ಟದಾಗಿರೋ ನಾಗ್ರೀಕತೆ ‘ಅಂತ ಅಂದ್ಕಂಡ್ ಸುವರ್‌ಕಾಗಿವ್ವಿ...ಈ ಪಟ್ಟಕ್ ಬಂದ್ ವಸದ್ರಾಗೆ ಈ ಆಟುಗಳ್ ನೋಡಿ ರೇಗ್ಲೊಂಡ್...ಆಗ ತಗಲಿಸ್ಕಂಡ್ ಉಡ್ಗಿನೇ “ಸುಮ್ಮೇ ನಿಂತ್ಕಳೆಯ್ಯ...ನಿಂದೇನು ? “ಅಂತ ಅಂದ್ ಬುಟ್ಟು ನೋಡಿ ಆಗ್ಗಿಂದ ‘ಎನೋ ಎಂಗೋ ಮಜ ತಕಳ್ಳಿ’ ಅಂತ ಕಂಡ್ರೂ ಕಾಣ್ವ್ವಂಗೆ ಸುಂಕ್ಮೆ ಇರ್ತಿವ್ವಿ...ಅವ್ರು ಪಾಪ ಬ್ಯಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೆಲ್ಸ, ಇಸೋಲು, ಕಾಲೇಜು ಅಂತ ವದ್ದಾಡ್ಕಂಡಿರ್ತಾರೆ... ಏನೋ ಸುಕ ಕಾಣ್ವೆ ಅಂತ ಸುಂಕಾಗ್ಬಟ್ಟೆ...

ಈ ಮೀಶೆವತ್ ಗಂಡುಸು ಓಗಿ ಓಗಿ ಯಾಕ್ ಅಂಗ್ ಎಂಗಸುಗೆ ಅಂತ

ಮುಡ್ಗಿರೋ ಸೀಟುಗಳನ್ನಾಗೇ ಓಗ್ ಕುಂತ್ಕಂಡು ಪಾಪ ಬಸುರಿ ಎಂಗುಸು,
ಮುದ್ದೀರು ಬಂದ್ರೆ ಜಾಗ ಕೊಡ್ತೆ ಧಿಂರಂಗ್ ಅಂತ ಕುಂತಿರ್ತಾರೆ...ಪಾಪ ಮಕ್ಕನ್ನ
ಸೊಂಟ್‌ದಾಗಿಡ್ತೊಂಡಿದ್ರಾ ನೂವೆ ನೋಡ್ತಾನೆ ಕುಂತಿರ್ತಾರಲ್ಲ.....ಇದ್ಯಾವ್
ಗಂಡುಸ್ತಾನ ಏಳಿ ಮತ್ತೆ...ಅವಮ್ಮ ನನ್‌ತಾಯಿ, ನನ್ ಆಕ್ಕ ತಂಗಿ ಇದ್ದಂಗೆ ಅಂತ
ಅಂದ್ಕಳದೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲ...ಇದೆಲ್ಲ ನೋಡ್‌ದ್ಲಾ, ಕ್ವಾಪ ಬಂದ್ರಾ ಬಡ್ವ ನೀನ್
ಮದ್‌ಗ್‌ದ್ ಅಂಗಿರು "ಅಂತ ಸುಂಕಾಗಿವ್ವಿ...ಅದ್ಕೆ...ಇದೆಲ್ಲಿ ಪಜೀತಿ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ
ಈಗ ನಾನ್ ಎಲ್ ಓದ್ರಾನೂವ ನಡ್ಕಂಡೇ ಓಯ್ತೀನಿ.....

ಆದ್ರಾ ಯಾವಾಗ್ಲಾರಾ ಬಸ್‌ನಾಗೋದೆ ಅಂತ ಅಂದ್ಕಳಿ...ಆಗ್ ನೋಡ್ತಿ...
ಕಂಡಕ್ಕು ದುಡ್ ತಕಂತಾನೆ ತಿಕೇಟ್ ಕೊಡಾಕಿಲ್ಲ.....ತಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟ್ರಾ
ಒಂದ್ರಾಪಾಯ್ ಕೊಟ್ಟೆ, ಒಂದೂ ಕಾಲ್ ರೂಪಾಯಿಂದ್ ತಿಕೇಟ್ ಕೊಡ್ತಾನ್ರ...
ತೆಪ್ಪೇನೋ ಮಾಡವ್ವೆ ಅಂತ ಅಂದ್‌ಕಂಡು "ಯಾಕ್ರಪ್ಪ ನಾನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು
ಒಂದ್ರಾಪಾಯ್ ಕೊಟ್ಟಿವ್ವಿ... ಒಂದೂಕಾಲ್ ರೂಪಾಯ್ ತಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಪ
"ಅಂತ ಕೇಳುದ್ರೆ "ಇಲ್ಲಿ ಮಡಿಕ್ಕೆಯ್ಯ ಗೌಡ, ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ ...ಅಂತ
ಬಾಯ್ಕುಚ್ಚಿಸ್ತಾನೆ...

ನಾನು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕೋರ್ ಇಚಾರಿಸ್ತಾಗ "ಏನ್ರಿ...ನಿಮ್ಮೂರ್ನಾಗೆ ಇಂಗೇನಾ ?
"ಅಂತ.....ಅಪ್ಪ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗ್ತಾರೆ... ಆಮ್ಯಾಕ್ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು...ಆ
ತಿಕೇಟು ಇನ್ಯಾದೋರ್ ಅಂತ. ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲೋಗೋವಾಗೆ ಇವ್ವು ವಸೂಲಿ
ಮಾಡ್ಕಂಡು ನಂಗೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಗೆ ಕೊಟ್ಟವ್ವೆ.....ಇದು ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ್
ಅನ್ನ ತಿಂದ್ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೇ ದ್ರೋವಾ ಮಾಡ್ಕಂಡ್ ಬಂದೀರೋ ಸಮಾಸಾರ
ಕಣ್ಣಪ್ಪ...ಸರ್‌ಕಾರದೋರ್ನಾ ಇದು ಗೊತ್ತು.....ಬ್ಯಾಲೀನೇ ವಲ ಮೇದಂಗೆ
ಸಮಾಸಾರ...

ನಂಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಸ್‌ನಾಗೆ ಪೋಗೋಕೆ ಇನ್ನೊಂದ್ ದಿಗ್ಲಾ ಐತೆ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳ್
ಓಡ್ತೊಡ್ತೆವರ್ ಗೋಳು.....! ಅ ಬ ಬ ಬ ಬ ಬ ! ಅದೇನ್ ಜೋರು !
ಗಾಡಿ ಓಡ್ತೊವೇಗ! ತಿರಿಗೋ ಸ್ವೈಲು... ವಳ್ಳಡೆ ಏನಾರ ಅವನ್ ಕುಂತ್ಕಂಡಿರೋ
ಸೀಟ್ ಗಂಟುಂಡು ಎಣ್‌ಮಕ್ಕು ನಿಂತಪ್ರೆ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು.....ಅವನ್ ಮ್ಯಾಗೋ
ಬಾಗಿಲ್ ತಾಪ್‌ನೋ ಬುಡ್ ಬುಡ್ ಬ್ಯಾಕು.....ಎಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿಂದ ಕಾಂಡದಾಗ್
ಬರೋ ಸಂಗ್ರಿವ್ವಂತೆಪುರದಂಗ್ ಆಗೋಗ್ತೈತೆ.....ಅಂಗೊಂದ್ ವೇಗ
ತಿರುವು, ಸ್ವೈಲು !

ಇನ್ನೊಂದಿನ ಇಂಗಾಯ್ತು... ರಾತ್ರಿ ಕೊನೇ ಬಸ್ಸಾಗ್ ಕುಂತು ಮನೀ ಕಡೆ ಬಂದೆ...
 ಆ ಬಸ್ಸಾಗ್ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದ ಪಡ್ಲೆ ಉದುಗ್ಗು ವಳ್ಳೆ ಕುಂತು ಬೀಡಿ ಸೇಡ್ಕಂಡ್
 ಕುಂತಿದ್ರು.. ನಾನು "ಬ್ಯಾಡ್ರಿ... ಉಸರ್ ಗಟ್ಟಿತೆ! ಅಂದೆ... ಅದ್ಲೆ ಒಬ್ಬ
 ಮ್ಯಾಕೆದ್ರು ನನ್ ಕುತ್ಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಇಡ್ಡ.. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಚೂರಿ ತೆಗ್ಗು "ನೀನ್ಯಾಪ್
 ದೊರೆನೋ ಏಳೋವಕ್ಕೆ?... ಬ್ಯಾರ್ಡೇಪ್ರು ಮುಚ್ಗೊಂಡು ಕುಂತಿಲ್ವೆ? ಇನ್ನೊಂದ್
 ಕಿತ ಬಾಯ್ತೆಗುದ್ರೆ ಚೂರಿ ಆಕ್ಬುಡ್ತೀವಿ... ಉಸಾರ್! " ಅಂತಾ ಕತ್ತಿ ಆಡಿಸ್ತಾ...
 ಸರಿ ಬುಡ್ರಪ್ಪ... ನಂಗಾಕೆ.. ಏಟಾದ್ರು ನೀವು ಪ್ಯಾಟೇಪ್ರು... ನಾನ್ ಅಳ್ಳಿಗಮಾರ !
 ಎಂಗಿರ್ಬಾಕ್ಕು ಏನು ಅಂಬೋದು ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ವ..." ಅಂತ ಏಳಿ ಸುಂಕಾದ...
 ಸುತ್ತಿದ್ರು ಜನ ಮಿಕ್ಕಿಮಿಕ್ಕಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ರಷ್ಟೆ... ಅವು ಚೂರಿ ಆಕಿದ್ರೂ ಈ ಪ್ಯಾಟೇ
 ಜನ ಇಂಗೇನ್ಯಾಡ್ಕಂಡಿರ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಂಗೊತ್ತು !

ಈ ಬ್ಯಂಗ್ಲೂರ್ ಪ್ಯಾಟೆ ಮೊದ್ಲು ಸಂದಾಕಿತ್ತಂತ್ರ... ಆದ್ರೆ ಈಗ ಕೆಟ್
 ಕುಂತದೆ... ಇಂತ ಕಾಲ್ದಾಗ್ ಬಂದ್ ಈ ಊರಾಗ್ ಸೇರ್ಕಂಡಿವ್ವಿ!

ಈ ಊರ್ ಬಸ್‌ನಿಲ್ಲೋ ಜಾಗ ಅಂತೂ ನೋಡೋದಕ್ ಬೋ ಬಯ
 ಆಯ್ತದೆ ! ಆಬಬಬಬಬ ! ಅದ್ಯಾಕ್ ಜನ ಅಂಗ್ ಬಂದು ನಾಮುಂದು, ತಾಮುಂದು
 ಅಂತ ಅಂದ್ ಕಂಡು ಒಬ್ಬ ಮ್ಯಾಗೊಬ್ಬ ಬಿದ್ಕಂಡು ಒಳ್ಳಿರೋ ಜನ ಪರಕ್
 ಬರ್ದಂಗಿ ಬಸ್ ವಳಿಕ್ ಯಾಕ್ ಅಂಗ್ ನುಗ್ತಾರೋ ನಂಗಂತೂ ಗೋತ್ತಾಗಕ್ಕಿಲ್ಲ
 ಬುಡಿ... ಇದ್ರಿಂಗಿ ವದ್ದಾಡಿ, ಬಿದ್ದಾಡೋದ್ ಕಂಡ್ರೆ ಯಾಕಪ್ಪ ಜನ ಇಂಗಿ...
 ಯಾಕಪ್ಪ ಸರ್ಕಾರ್ದೋರು ಬಸ್ ಮಡಗವ್ರೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ತದೆ... !

ದಾರೀನಾಗಿರೋ ಸ್ವಾಪ್‌ಗಳ್ ತಾವ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲೋದೆ ಇಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅಂತ
 ದಿನಾ ನೋಡ್ತಿವ್ವಿ... ಯಾವ್ ಬಸ್ ಬರ್ಲಿ ಶ್ವಾಪ್ ಶೆಡ್‌ತಾವ ನಿಂತುಳ್ಳಾಕ್ಕಿಲ್ಲ...
 ಇಲ್ಲ ಶೆಡ್ ಬುಟ್ಟು ದೂರ ಓಗಿ ನಿಲ್ತದೆ... ಇಲ್ಲ ಇಂದ್ ಕಡೀಕ್ ನಿಂತಿಡ್ತೆತೆ..
 ಇಂಗೇ ಅಂತಿಲ್ಲ... ಒಂದೊಂದ್ ಬಸ್ ಒಂದೊಂದ್ ತೆರ... ಪಾಪ ಮಕ್ಕು
 ಮರಿಗ್ಗು... ಬಾರ ವತ್ಕಂಡಿರೋ ಜನ ಇತ್ಕಡೀಂದ ಅತ್ಕಡೀಕೆ ಅತ್ಕಡೀಂದ
 ಇತ್ಕಡೀಕೆ ಓಡಾಡು ಪಾಡಂತೂ ನಂ ಸತ್ಯಗೂ ಬ್ಯಾಡ್ರಿ... ಅದೇನ್ ಕುಸೀನೋ
 ಈ ದ್ರೈವರ್‌ಗೊಳ್ಳೆ... ಒದಂಕಿತ ಎಂಗೋ ಬಸ್ ಇಡ್ಡ ಇನ್ನೇನ್ ಅತ್ಪೇಕು...
 ಆವ್ನು ವರಟೇ ಬುಟ್ಟು... ನನ್ನ ದರದರ ಅಂತ ಎಳ್ಳೆಂಡು... ಕಣ್
 ಬುಟ್ಟಾಗ ನನ್ ಯಜ್‌ಮಾನ್ರು ಎದ್ರುಗ್ ಕುಂತಿದ್ರು... ನನ್ನ ಯಾವೋ
 ನರ್ಸಿಂಗ್ ಓನಾಗೆ ಸೇರ್ಸಿದ್ರು... ಅಲ್ ಬೆಡ್‌ಮಾಗ್ ಪುಲ್‌ಗಿದ್ದರಾ...
 ಅದ್ಲೆದ್ ದಿವ್ಯ ಆಯ್ತದೆ ಅಂದ್ರು... ಇಲ್ಲೆ ಇವ್ವಿ.. ಸಾಕಪ್ಪ ಸಾಕು
 ಅನ್ನಿಸ್ತದೆ ಈ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸೋಳು... !

ಕಂಚಿ, ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮತ್ತು ಕೋಕಾ ಕೋಲಾ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ

ಕಂಚಿಪುರಂ ಅಥವಾ ಕಂಚಿ ನಮ್ಮ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹತ್ತಿರ. ಮೊನ್ನೆ ಶನಿವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟೆವು. ಕಂಚಿಯ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಬರುವಾಗಲೇ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಜನ ಸೀರೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳ ದಳಾಳಿಗಳು ಇರುವೆಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು. “ಕಂಚಿಗೆ ಬಂದು ‘ಪಟ್ಟು’ ಸೀರೆ ತೆಗೆಯದೇ ಹೋದರೆ, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದ ಪ್ರಣ್ಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಾರಿಬಾರಿ ಹೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬನಂತೂ ನಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಹತ್ತೇ ಬಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಯಾಕೋ ಚಂಚಲವಾಗತೊಡಗಿತು. ಮೌನವಾಗಿ ಪರ್ಸನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದೆ. ಎಂಟುನೂರು ಚಿಲ್ಲರೆ ಇತ್ತು. ಕಂಚಿಯ ‘ಪಟ್ಟು’ ಸೀರೆ ಕಡಿಮೆಯೆಂದರೂ ಎರಡು ಸಾವಿರವೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೊಳೆದು “ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀರಾ” ಎಂದೆ, ದಳಾಳಿ ನಕ್ಕು “ಅದಕ್ಕೇನಮ್ಮ? ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಏನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕಾರು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ನಾವು ಯಾವ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಕಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ನನ್ನ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಮಗಳು “ಹಾಗಾದರೆ ಬಿಟ್ಟಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ ತಾನೆ” ಎಂದಳು ಕುಚೋದ್ಯದಿಂದ. ಹೆ ಹೆ ಎಂದು ನಕ್ಕ ಆತ.

ಕಾರು ಸಣ್ಣ ರಸ್ತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಳಿ ಯಿತು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸಹಜ ಆಸೆಯಿಂದ ನಾನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಒಳಗೆ ಹೋದೆ. ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ರೇಷಿಮೆ ಸೀರೆಗಳು ಅಂಗಡಿಯ ತುಂಬಾ ಹರಡಿದ್ದವು. ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳ ತರುಣ ಸಿಂಗಾರವೇಲುವಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ದಳಾಳಿ ನನ್ನತ್ತ ತಿರುಗಿ, ಮುಖದ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಂದು “ಅಮ್ಮಾ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ. ಬೆಲೆಯ ಚೀಟಿ ನೋಡಬೇಡಿ, ಕಡಿಮೆ ಎಂದರೂ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ಪ್ರತಿಶತ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಲ್ಕಾರು ಸೀರೆ ಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಬೇಕಾದಂತಹ ‘ಪಟ್ಟು’ ಪವಾಡ್ಯ ಕೂಡಾ ತೆಗೆಯಿರಿ” ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ.

ನನ್ನ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗಳಿಗೆ ಆತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಇಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. “ಅದೇನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ? ಎಂದು

ಸಂಪರ್ಕಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು. “ಏನಿಲ್ಲ ಕಣೆ, ಬೆಲೆಯು ರಿಯಾಯಿತಿಯ ವಿಷಯ” ಎಂದೆ. ಯಜಮಾನರು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಾರದ್ದೆಂದು ಕೊಂಕಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೂ ಬೇಕಾದರೆ ದುಡ್ಡಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನದೂ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡಿದೆ” ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ನನಗಂತೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೂರೇ ಗೇಣಿನಂತಾಯಿತು.

ಆದರೂ ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಾವು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರು ನೋಡಿ. ಸೀರೆಗಳ ಅಂದಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋಗುವುದರ ಬದಲು ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಗೆ ಹೆದರುವವರು ನಾವು. ದಳ್ಳಾಳಿ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಪ್ರತಿ ಸೀರೆಯ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬೆಲೆಯ ಚೀಟಿ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಗುಣಾಕಾರ, ಭಾಗಾಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಕುಳಿತೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ದಳ್ಳಾಳಿ ಸುಡು ಸುಡು ಕಾಫಿ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಸಿಂಗಾರ ವೇಲುವೇ ಸ್ವತಃ ನಮಗೆ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಇದರ ತರಹವೇ ಜಯಪ್ರದಾ ಅಮ್ಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಶ್ರೀದೇವಿ, ರೇವತಿ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಅಂಗಡಿಯಿಂದಲೇ ಸೀರೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ” ಎಂದ, ನಮ್ಮಜಮಾನರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದ.

ಕಾಫಿ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ನನ್ನ ಮಿದುಳಿನಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ, ಜರಿ, ಬೆಲೆ, ರಿಯಾಯಿತಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಗೋಜಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಪೆಚ್ಚು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಕುಳಿತೆ ನಾನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಮರ್ಸಿಡೀಸ್ ಕಾರು ಬಂದಿತು. ಒಳಗಿನಿಂದ ವಿದೇಶಿ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಇಳಿದಳು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ದಳ್ಳಾಳಿ ಸಿಂಗಾರವೇಲುವಿನತ್ತ ಬಂದು “ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮೇಡಂ ಲಂಡನ್ನಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ” ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಓಡಿದ “ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಮೇಡಂ, ಪ್ಲೀಸ್ ಟು ಕಮಿನ್ ಪ್ಲೀಸ್ ಟು ಕಮಿನ್ ಜಸ್ಟ್ ಲೈಕ್ ಗಾಡೆಸ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿ” ಎಂದವನೇ ಆಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆತಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತ “ಮೆಡ್ರಾಸ್ ಕಸ್ಟಮರ್ಸ್” ಎಂದ !

ದಳ್ಳಾಳಿಯಂತೂ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಸಲ ಓಡಾಡಿ ಮೇಡಂಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ನಾಲ್ಕಾರು ಸೀರೆ ಬೇಕೆಂದ. ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಲೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ತಂದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ ಸೀರೆಗಳು ಬಡಪಾಯಿಗಳಂತೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿದ್ದ ಜಮಖಾನದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡವು, ನಾನೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಗಳ ಮೇಲಿನ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಬೆಲೆಯ

ಚೇಟಿ ನೋಡದೆಯೇ ಪಂಚಲೇಶ ತೊಡಗಿದೆ. ನೂರಾರು ಸೀರೆಗಳ ನಂತರವೂ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಮುದ್ರ ಹಸಿರಿನ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಕೆ ಕೈ ಬಾಯಿ ಆಡಿಸುತ್ತ ತನಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಈ ರೀತಿ ಎಂದು ಹಾವಭಾವದಿಂದ ತೋರಿಸಿದಳು. ನಾನೂ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಆಕೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲೆಂದು ಸಿಂಗಾರವೇಲುವಿಗೆ ಆಕೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ದೆವು ಕಡೆಗೆ ಸಿಂಗಾರವೇಲು ತನ್ನ ಭಾವ ಮೈದುನನ ಅಂಗಡಿಯಿಂದಲೂ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದ ಅವುಗಳ ವೈಕಿ ಒಂದನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಡಿಸಿದಳು ಕ್ಯಾಥರೀನ್.

“ಹೋದ ಬಾರಿ ಈ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ನಾಲ್ಕು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ನೇಯಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ. ಹದಿನೈದು ಜನ ನೇಕಾರರು ಸರತಿಯಂತೆ ರಾತ್ರೋ ರಾತ್ರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಖರ್ಚೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಲಾಭವೂ ಬಂದಿತು” ಎಂದ ಸಿಂಗಾರವೇಲು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ.

ಲಾಭದ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಕೆ ನಕ್ಕಳು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಳ್ಳಾಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೋಕಾ ಕೊಲಾ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ.

“ದ ರಿಯಲ್ ಥಿಂಗ್” ಎಂದರು ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ, ಕೋಕಾಕೊಲಾ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕುಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ ನಾವು, ನಮ್ಮೆಜಮಾ ನರು ಕೊಂಕಣಿಯಲ್ಲಿ “ಈಕೆಯ ಪ್ರಣ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಸದ್ಯ ದುಡ್ಡು ಉಳಿಯಿತು” ಎಂದು ಕೊಂಡರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ.

ಕ್ಯಾಥರೀನ್‌ಳನ್ನ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತ “ನೀವು ಸೀರೆ ಉಡುತ್ತೀರಾ” ಎಂದು ಕೇಳೇ ಬಿಟ್ಟೆ ಕುತೂಹಲದಿಂದ “ಓ, ನೋ! ನಿಮ್ಮ ಈ ಸೀರೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದ ಉಡುಗೆ, ನಾನು ಈ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಸೆರಗಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಶಾಲಿನಂತೆ ಹೊದೆಯುತ್ತೇನೆ. ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈವನಿಂಗ್ ಗೌನ್ ಯಾ ಸ್ಕರ್ಟ್‌ನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ ಮಾರುತ್ತೇನೆ. ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇ ಬೊಟಿಕ್ ಇದೆ” ಎಂದಳು ಆಕೆ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಭಾರೀ ಸಂತಸದಿಂದ “ಸೆನ್ಸಿಬಲ್ ಐಡಿಯಾ” ಎಂದರು. ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು ತನ್ನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಹುಡುಗಿಯರು ಸೀರೆ ಉಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸಿಯೂ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ “ಇವರು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನಾದರೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಏಕೆ ಪಡಬೇಕು ಹೇಳಿ ? ಮದ್ರಾಸಿನಿಂದ ವಾಪಸು ಬಂದ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಟ್ ಪೀಸ್ ಎಂದು ಮಾರಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ” ಎಂದು ಹಳಿದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಗಿರಾಕಿಯ ಮುಂದೆ ಅವರಲ್ಲೂ ವಿದೇಶಿ ಗಿರಾಕಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ “ಮೇಡಂ ನೀವುಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಣ್ಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಾಲ್ಕೇದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೇಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ.

ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ತನ್ನ ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಕಲರ್‌ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಸಿಂಗಾರವೇಲು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಗಳು ಎಂದ. ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರವನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೂ ಇಸಿದುಕೊಂಡ, ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಹೊರಟಳು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪುರಾಣವಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸೀರೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಬಂದವು. ಯಜಮಾನರು ಉದಾರವಾಗಿ “ಎರಡಾದರೂ ಸೀರೆ ಖರೀದಿಸು” ಎಂದರು. ಎರಡು ಸೀರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದ ನಂತರ ಸಿಂಗಾರ ವೇಲು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಎಂಟು ನೂರು ಮತ್ತು ಒಂಬೈನೂರು ರೂಗಳನ್ನ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು. ಕಾರಿನವರೆಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದು “ಮತ್ತೆ ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದ.

ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಬರುವಾಗಲೇ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು “ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ತಾನೆ” ಎಂದಳು. ಹೂಂ ಗುಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೀರೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ಬೆಲೆಗಳ ಚೀಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದಾಗ ರಿಯಾಯಿತಿ ಬರೀ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪ್ರತಿಶತ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಅರಿವಾಯಿತು. ಮಾರಸೆಯ ದಿನ ಮದ್ರಾಸಿನ ದೊಡ್ಡ ರೇಷಿಮೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ಪ್ರತಿಶತವೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಮ್ಮಿ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೀರೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವೂ ಬಂದಿತು. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು ! ಕೋಕಾ ಕೋಲಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕ್ಯಾಥರೀನ್ ಜೊತೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಫ್ಯಾಷನ್ ಚರ್ಚ್ ಸಿದ್ದೆ ಬಂತು. ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ‘ಎಂದು ಮಗಳೂ ಯಜಮಾನರೂ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು.’

ಹಳೇ ಕಾಲದ ಹಾಸ್ಯ

ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ.

ನಾನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು 1940 ರ ಕೊನೆ ಮತ್ತು 1950 ರ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರ. ಆಗಿನ ಇಂಟರ್ ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ (ಈಗಿನ ಪೀ.ಯು.ಸೀ.) ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜ್ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7-30ಕ್ಕೆ ಶುರು. ಮೊದಲ ಪೀರಿಯಡ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ಮೀಸಲು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಡ್ರಾಮಾ ಅಥವಾ Calculus ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹಳ ಶಿಸ್ತು, ಕಟ್ಟು-ನಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯ, ಲೇಟಾಗಿ ಬಂದವರ ಮೇಲೆ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ 7-30 ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲಿನ ಒಳ ಅಗುಳಿ ಹಾಕಿ ಪಾಠ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಹೊರಗಿನಿಂದ “ಟಕ್-ಟಕ್” ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದ ಶಬ್ದ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು “ಯಾರದು” ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸಿದರು. “ನಾನು ರಾಮನಾಥ” ಎಂದಿತು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ, ಸಂಭಾಷಣೆ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು :-

“ಎನ್ನೇಕು” ಎಂದಿತು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಘರ್ಜನೆ.

“ಕ್ಲಾಸಿನೊಳಗೆ ಬರಬೇಕು” ಎಂದಿತು ಬಹಿರ್ವಾಣಿ.

“ಯಾಕೆ ? ”

“ಪಾಠ ಕಲಿಯಕ್ಕೆ”

“ಯಾಕೆ ಲೇಟು”

“ಮನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇಲೇಟಾಯ್ತು” ಎಂದ ರಾಮನಾಥ.

“ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ಸೇರಲಿ. ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಎಂದರು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್.

“ಇನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ” ಎಂದ ರಾಮನಾಥ

ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವಂತೆ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಕೇವಲ ರಾಮನಾಥನೊಬ್ಬನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. “ಇನ್ನಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ” ಎಂದರು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ರಾಮನಾಥ ತನ್ನ ಟಿಫಿನ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್, ಪ್ರಸ್ತುತದ ಚೀಲ ತೋರಿಸಿ, ಮುಗುಳ್ಳೆಕ್ಕು ಕುಳಿತ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ “ನೋಡಿದ್ದಾ ಇವನ ಧೀಮಾಕು. ಪರವಾಗಿಲ್ಲಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ. Keep it up I say ಹೀಗಿರಬೇಕಪ್ಪಾ ಹುಡುಗರು” ಎಂದರು. ರಾಮನಾಥನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ನಿರಾಶೆ

ಆಯಿತು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಛೇ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದರು. “ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಲು ಕಾಲೇಜ್ (Campus) ಗೆ ಹೋದರು. ಹುಡುಗ ತಂದೆಗೆ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಬೀರಿದ. ಗಾಜು ಮುರಿಯಿತು. “ಅದೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ರೂಂ” ಎಂದ ಆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಂದು ತಲೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂತು. “ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್” ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮನಾಥನನ್ನು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರು. ರಾಮನಾಥ ಕಾಲೇಜ್ ಬಿಡುವವರೆಗೂ ಎತ್ತಿದ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ !

ನಾನು ಮುಂದೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಸೇರಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವೃಂದದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು “ಸ್ಟೆಪಲಿಸ್ಟ್ಸ್” ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮುನ್ನ ನಮ್ಮ ಪಾಠದ Portions ಮುಗಿಸಿ “I have come to the end of my chapter” ಅಂದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ “ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದಾ” ಎಂದು ಕೂಗಿದ್ದೇ ಕೂಗಿದ್ದು. ಆ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ಕಾರಣ ತಿಳೀಲೇ ಇಲ್ಲ, ಮುಂದೆಂದಾದರೂ ತಿಳೇತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸ್ಟೆಪಲಿಸ್ಟ್ ಯಾವಾಗಲೂ ತಪ್ಪು ಸ್ಟೆಲಿಂಗ್ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲ ‘BALL’ ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದರು. ಕರತಾಡನವಾಯ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿ BAL’ ಎಂದು ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧೀರ್ಘ ಕರತಾಡನ. ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚಿನ ಇಬ್ಬರು ಧಡೂತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪೇಲಿ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ದೂರಿತ್ತರು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದು, ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ “ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಡ ಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಅಂದರಂತೆ !

(ಈ ಮಹನೀಯದ್ವಯರು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ PWD ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಷನ್ನು ರುಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ” “ಅಮೋಘ” ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪದವಿಗಳಿಂದ ನೀವೃತ್ತ ರಾದರೆಂಬುದು ಬೇರೇ ವಿಷಯವೇ ಸರಿ).

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರುಗಳು TEXT BOOK ಅನ್ನು ಮಕ್ಕೇ ಕಾಮಕ್ಕಿ ಹಾಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ DICTATION ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಆ “ನೋಟ್ಸ್” ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ “ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು

ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೋದಿ ನೋಟ್ಸ್ ತಯಾರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಸೋಮಾರಿಗಳೂ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಆ ಪುಸ್ತಕ ಇರಬಹುದು, ಅವರು ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗ ಬಹುದು ಎಂಬ ಪರಿವೆಯೇ ಅವರಿಗಿದ್ದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲೊಬ್ಬ ರಿಯಲ್ ಸೋಮಾರಿ ಇದ್ದ. ಅವನು ನೋಟ್ಸ್ ಬರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು. “ಸಾರ್ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ Mr..... ಎನ್ನುವವರೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಂದು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅದು ಹೇಗೋ ನಿಮ್ಮ ನೋಟ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನೋಟ್ಸ್ ಪೂರ್ತಿ ಕಾಪಿ ಹೊಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದು. ಕ್ಲಾಸ್ ನಗುವಿನ ಬೊಬ್ಬೆಹಾಕಿತು, ಲೆಕ್ಚರರ್ ಮುಖ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ಬೆವರೊಡೆಯಿತು. ಕ್ಲಾಸ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನ ಕರೆದು “ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ಬಾರ್ದಪ್ಪ, ನೋಟ್ಸ್ ಬರೆಯುವಂತೆ ನಟಿಸಿದರೂ ಸಾಕು” ಎಂದು ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಂತೆ.

ನಮ್ಮ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಟೀಚರ್ ರಸಿಕರು ಮತ್ತು ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯರು. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಚೂರು ಪೆನ್ನಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಟೀಚರ್ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಅವನು “ಪೆನ್ನಿಲ್ ಒರೀತಿದಿಯಲ್ಲಾ ಸಾರ್” ಎಂದು ಸವಾಲ್ ಹಾಕಿದ. ಆಗ ಟೀಚರ್ “ನೋಡಪ್ಪಾ ನೀನು ನಾಳೆ ಮದುವೆ ಆಗ್ತೀಯ. ಆಗ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹದಿನೆಂಟೋ-ಇಪ್ಪತ್ತೊ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಇಬ್ಬರು ಹತ್ತು ವರುಷದವರನ್ನು ತಂದರೆ ಸುಮ್ಮನಿರಿಯಾ?” ಎಂದರು. ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಲೋ ಗುಲ್ಲು. ಆ ಹುಡುಗ ನಾಚಿ, ನೀರಾಗಿ, ಕತ್ತು ಬಗ್ಗಿ ಸಿದ.

ಹೀಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾಲದ ಕಾಲೇಜ್ ಹಾಸ್ಯ. ಈಗ ಹೇಗೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 20 ವಯಸ್ಸಿನವಳು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಹತ್ತು ವರುಷದ ಇಬ್ಬರೂ ಇರಲಿ. ಮುಂದಕ್ಕಾದೀತು ಎಂದಾನು!. ನಮಗಂತೂ ಆ ಧೈರ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ!

ಚುಟುಕು

ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ.

ಒಬ್ಬ:- “ನೋಡ್ರೀ, ಅಪರು ಮೊದಲು ಶೂ ಪಾಲೀಷ್ ಕೆಲಸ ಶುರು ಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷಾಧೀಶರಾದರು”

ಇನ್ನೊಬ್ಬ “ಹಾಗಾದ್ರೆ ಪಾಲೀಶ್ ಹಾಕೋದ್ರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಘೋಸ ಮಾಡಿರ್ಬೇಕು ! ”

ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕೇ.....

ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಅನುಭವಿಸೋದಕ್ಕೂ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕೇ, ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಆಸೆ ಪಟ್ಟ ಹಣ, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಅಧಿಕಾರ ದೇವರು ಕೊಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವನ್ನ ಅನುಭವಿಸೋಕ್ಕೆ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕೇ.....

ನನ್ನ ಹಣೇಜರಹಾನೇ ತೋಗೊಳ್ಳಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಈ ವರ್ಷ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಬೋನಸ್ ಬಂತು ಅಂತ ಮನೇಗೆ ವಾಶಿಂಗ್ ಮೆಶೀನ್ ತಂದೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರಾ ? ನಮ್ಮನೇಲಿ ನೀರು ಬಂದಾಗ ಕರೆಂಟ್ ಇರಲ್ಲ. ಕರೆಂಟ್ ಇದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೊಸ ಮಾದಲ್ ರೈಸ್ ಕುಕ್ಕರ್ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕುಕ್ಕರ್‌ಗಿಂತ ಗ್ಯಾಸ್ ಕುಕ್ಕರ್ ವಾಸಿ ಅಂತ ಅಂದಳು. ಗ್ಯಾಸ್ ಕುಕ್ಕರ್ ತಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಅದರ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಆಗೇ ಇಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರಾ ? ಮನೇಲಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಮುಗಿದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ರೀಫಿಲ್ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಯಾವುದೋ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜಾಹೀರಾತಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಉತ್ತರ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಳು. (ನನಗೆ “ಡೀ ಡೀ” ಸೋಪ್ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲು ಅಂತಲೋ ಏನೋ!) ತಕ್ಷಣ ಅವಳಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿಯುತ್ತರದಲ್ಲಿ- ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್, ನೀವೂ ಸೇರಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟದ ಬಹುಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟವಾಯು ಪ್ರಯಾಣ ಹಾಗೂ ದುಬಾಯ್‌ನಲ್ಲಿ 4 ದಿನಗಳ ಉಚಿತ ಊಟ ವಸತಿ-ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಸರಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಗಳನ್ನ (ಇಬ್ಬರೂ ಅಂದರೆ ಇನ್ಯಾರು ಜೊತೆ ಆಗ್ತಾರೆ ನೀವೇ ಹೇಳಿ) ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಬೈ ಬೈ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋ ದಿವಸ ಒಂದು ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಬಂತು. “ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಪ್ಲೇಗ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿತು. ಈಗ ಬ್ಯಾಡ್, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಬನ್ನಿ” ಅಂತ ದುಬಾಯ್‌ನಿಂದ ಬಂದ ಸುದ್ದೀ ಅದು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಪ್ಲೇಗ್ ಇರದೇ ಇರಬಹುದು ಆದರೆ ಟೈಫಾಯಿಡ್, ಕಾಲರಾ, ಕ್ಷಯ, ಮಲೇರಿಯಾ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುತ್ತದೆಯೆ ? ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಹಾಯಾಗಿ ಇರೋಣ ಅಂತ ನಾನು ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ಲಾನೂ ಮುಗುಚಿಕೊಂಡು,

ವಿದೇಶ ಪ್ರಯಾಣ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ಆಯ್ತು ಬಿಡಿ. ಛತ್ರಿ ಅನ್ನೋ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಾನೇ ತೋಗೊಳ್ಳಿ, ಕಾಶಿಯಾಶ್ಲೆ ಛತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆನೂ ತೂತಾಗಿದೇರೀ,

ಬಟ್ಟೇನೇ ಇಲ್ಲಾ ಬರೀ ಹ್ಯಾಂಡಲ್ ಮಾತ್ರ ಇದೇ ಅಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೇಳಿ, ಹೇಳಿ, ಈಚೇಚೆಗೆ ಹೊಸಾ ಛತ್ರಿ ತೊಗೊಂಡೆ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಾನು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದೆ ಅಂತ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೊತೆ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ನನಗೆ ಪ್ರಸೆಂಟೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟರು. “ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿ, ಹೊಸ ಕೊಡೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೌಂಡ್ ಕಾಶೀಯಾತ್ರೇನೋ ಹೇಗೆ ?” ಅಂತ ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೇಗಿಸಿದ್ರು. ಸರಿ ಈ ವರ್ಷ ಗಣೇಶನ್ ಬಿಡೋಕೆ ಅಂತ ಸ್ಯಾಂಕಿ ಟ್ಯಾಂಕ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ. ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು, ಸರಿಯಾಗಿ ದೀಪ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಣೇಶನ್ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಚಿಕ್ಕ ಕೆರೇಲಿ ಬಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೇಲಿ ಎದ್ದ - ಅಂತ ಹೇಳೋ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ದಡದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಛತ್ರೀನೂ ಪತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ; ಚಪ್ಪಲಿನೂ ಪತ್ತೇ ಇಲ್ಲ ! ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡಿದೆ. “ನೀವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗ್ತೀರೋ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೊಡೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ನಿಗ ಇರಬೇಕು ?” ಅಂತ ನನಗೇ ದಬಾಯಿಸಿದರು.

ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಬಿಟ್ಟಿ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಗೂ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು. ನೋಡಿ, ನಮ್ಮನೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರೋ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಊರಿನವರೆಲ್ಲಾ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗೋದು ನೋಡಿ ನಾವೂ ಮೊನ್ನೆ ಶುರು ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಹೊರಟ್ಟಿ, ಸರಿ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಯಿಗಳು ಗುರ್‌ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದ ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕರು “ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಬರೋದು ನಮಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲೀ, ನಮ್ಮ ನಾಯಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಅಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಕು ನಾಯಿಗಳೇ. ನೀವೂ ಒಂದು ನಾಯಿ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ.” ಅಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು. “ಆ ನಾಯಿಗಳ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿರೋದು ನಮ್ಮ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲವೇ ?” ಅಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತೀರಿ, “ಕೋಳಿ ಪೋಷಣೆ” ಮೇಲೆ ಅವನು ಬರೆದಿದ್ದ ಲೇಖನ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಅಂತ ವೆಟರಿನರಿ ಕಾಲೇಜಿನವರು ನಮ್ಮನಿಗೆ ಹತ್ತು ಕೋಳಿ, ನೂರು ಮೊಟ್ಟೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು, “ಹಾಳಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಜಾತೀಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ತಿನ್ನಲ್ಲ, ಕೋಳಿ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ-ಗಳಾದರೂ ಕೊಡಿ ಚೆಟ್ಟೇನೋ, ಗಿಟ್ಟೇನೋ ಮಾಡ್ತೀವಿ”

ಅಂತ ಕೇಳೊಂದಿಷ್ಟು. ಬಹುಮಾನ ಮಾಡ್ತು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಾಯ್ತು. ದಿನಾ ಅವರ ಮನೇಲಿ ಆಪ್ಲಟ್ಟು. ಕೋಳಿ ಪಲಾವ್ ಸಮಾರಾಧನೆ ನದೀತಾನೇ ಇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮನೇಲಿ ಬೆರಳು ಚೀಪ್ಪೊಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದೀವಿ.....

ನಾವಿರೋ ಬದಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಈಚೀಚಿಗೆ ನಮ್ಮ ದೆಲ್‌ಫೇರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಆಯ್ತು. ನಾನು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದೆ ಅಂತ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ? ಅವತ್ತು ಲಕ್ಕಿ ಡಿಪ್ ಆಟ ಬೇರೆ ಇತ್ತು. “ಅಂಕಲ್, ನೀವು ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಜನ್. ನೀವು ಲಕ್ಕಿ ಡಿಪ್ ಟೆಕೆಟ್ ತೋಗೊಳ್ಳೋನೇ ನೀವು ಲಕ್ಕಿ ಡಿಪ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಕೈ ಹಾಕಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೈಜ್ ಎತ್ತಿ” ಅಂತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಹೇಳಿದ ನೂರಾರು ಜನರು ನೋಡಿದ್ದು ಹಾಗೆ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ಪ್ರೈಜ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಎತ್ತಿ ಒಡೆದೆ ಒಳಗಡೆ ಏನಿತ್ತು ಅಂತೀರಿ ! ಹೇರ್ ಡೈ !

“ನನ್ನ ತಲೇಲಿ ಕೂದಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಪ್ಪ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಪ್ರೈಜ್ ಎತ್ತಲೇ?” ಅಂದೆ “ಓ ಕೆ ಅಂಕಲ್ ನೋಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ”! ಅಂದ.

ಸರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ ಪಾಕೆಟ್ ಉದ್ದಕ್ಕಿತ್ತು, ಒಡೆದೆ, ಒಳ್ಳೇ ಕರಡಿಗಳಿಗೆ ಮೈ ಬಾಚೋಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗೋ ಚೆಸ್ಸೂರ್ ವೆರೈಟಿ ಬಾಚಣಿಗೆ ! “ಸಾರಿ ಅಂಕಲ್. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಟ್ರೈ ಮಾಡಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಅಂದ ಆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ.

“ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಅಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲಪ್ಪ. ನನ್ನ ಬದಲು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿನೇ ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ಲಿ, ಏನು ಸಿಗುತ್ತೋ ಅದು ಅವಳಿಗೇ ಆಗಲಿ” ಅಂದೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು.

“ಏನು ಬಂದಿದೆಯೋ ಏನೋ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಡೆಯೋಣಾ ರೀ” ಅಂತ ಅಂದಳು ಪಾಪ.

“ನೋ ಆಂಟಿ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೇ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ನ್ ಒಡೀಬೇಕು” ಅಂತ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸ್ತು. ಸರಿ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಒಡೆದ್ವಿ.

ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ಹಣೇಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೇಳ್ತಿದೀನಿ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.

ಆ ಪ್ರೈಜ್ ಏನಾಗಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ ? ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ !

“ಬ್ಲಿಸ್ ಫುಲ್ ಗೈಡ್ ಟು ಜಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾರೀಡ್ ಕಪಲ್” ಅಂತ ಅದರ ಟೈಟಲ್ ! ಇದನ್ನ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಕೋಳಿಯವರ ಮನೆಗೆ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದೀವಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳ್ವಾಗೆ, ಹಣೇಲಿ.....

ಹರುಷಕೆಲ್ಲಿದೆ ಸಾಟಿ !

ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ

ಗೋದಿ ಹಲ್ವಪೇ ಇರಲಿ
ಮೈಸೂರು ಪಾಕೇ ಇರಲಿ
ತುಪ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತ್ರ ತುಂಬವಿರಲಿ.
ಗೋಡಂಬಿ ಒಣ ದ್ರಾಕ್ಷೆ
ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಾಕಿರಲಿ
ಏಲಕ್ಕಿ ಪರಿಮಳವು ಎದ್ದು ಬರಲಿ

ತಿಂಡಿಗಳ ರಾಜ ಎನೆ
ಲಾಡುಗಳೆ ಸರಿಯು
ಆಗದಿರಲಿ ಗಾತ್ರ ಕಿರಿದು ಕಿರಿದು
ಬೂಂದಿ, ರವಾ, ಮೋಹನ
ಬೇಸನ್ನು ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ
ಸಕ್ಕರೆಯ ಪಾಕದಲಿ ಹದ ತಪ್ಪದಿರಲಿ

ಖೀರು ಪಾಯಸವೆನ್ನಿ
ಪರಮಾನ್ನ ಪೇಯಗಳೆನ್ನಿ
ಭೋಜನದ ಮೆನುದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದಿರಲಿ
ಬೊಂಡ ಭಜಿ ಖಾರಗಳು
ಜತೆ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲಿ
ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ಖಾಲಿ ನೂರುಬಾರಿ

ಹಬ್ಬಗಳು ಬರುತಿರಲಿ
ಹೊಟ್ಟೆ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿ
ಹಣದ ಚೀಲವು ಎಂದು ಸೊರಗದಿರಲಿ
ಹೂಮುಡಿದು ಹೊಸ ಹೆಣ್ಣು
ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿರಲಿ
ಹರುಷಕೆಲ್ಲಿದೆ ಸಾಟಿ ಯಮನೆ ಬರಲಿ !

ಮೆನಲಸ್ ಮತ್ತು ಹೆಲನ್

ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.

ಇದು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದೆ ಓದಿದ ಕವನ. ಸಾಸೆಟ್ಟು ಇರಬಹುದು ವೇನೋ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಗಳೆ.

ಸಾರಾಂಶ ಇಷ್ಟೊಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಹೆಲನ್ ಮೆನಲಸ್‌ನ ಮದುವೆಯಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದ, ಘೋರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನ ಅಲ್ಲ. ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ. ಹೆಲನ್ ಮತ್ತು ಮೆನಲಸ್ ದಂಪತಿಗಳು- 'ದಂ' ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವೃದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಮುದಿ ದಂಪತಿಗಳ ಕಲಹ-ಪ್ರೇಮಕಲಹವಲ್ಲ ಹಳೆಯದನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಅಡಿದ ಜಗಳ-ಈ ಕವನ.

ಈಗಿನ ಮುದುಕ-ಮುದುಕಿಯರು-ತಮ್ಮ 'ಹಲ್ಲು' ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಾಲದ ದಾಳಿಂಬೆ ದಂತ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೆನೆಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ 'ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಹೀಗಾದದ್ದು' ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಹೀಗಾದದ್ದು' ಎಂದು ಪರಸ್ಪರ ಆರೋಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಹಾಗೆ.

ಇದನ್ನು ಯಾಕೆ-ಹೇಳೋಕೆ ಬಂದೆ ಅಂದರೆ-ನನ್ನವಳಿಗೆ "ಅರ್ಥರೈಟಿಸ್ಸು" ಹಿಂದೆ ಕುಣಿದಿದ್ದರ ಫಲ ಇರಬೇಕು ಈಗ ಎರಡೂ ಮಂಡಿಗಳು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಮೊದಲೇ 'ಮೊಂಡಿ' ಈಗ ಮಂಡಿನೋವು ಅದೇನು !- ಮರ್ಕಟಸ್ಸು ಸುರಾಪಾನಂ-ಮಧ್ಯೆ ವೃತ್ತಿಕಂ ದಂಶ್ರಾ-ತನ್ಮಧ್ಯೆ ಭೂತ ಸಂಚಾರೇಣ-ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಅಂತ ಮೊದಲೇ ಮರ್ಕಟ-ಮೇಲೆ ಸುರಾಪಾನ-ಇತೆಗೆ ಚೇಳಿನ ಕಡಿತ ಅದರ ಮೇಲೆಭೂತ ಸಂಚಾರ-ಯದ್ವಾ-ತದ್ವಾ ಆಗಿದೆ ಏನು ?

ಮೊದಲೇ 'ಮೊಂಡಿ'-ಈಗ ಮಂಡಿನೋವು-ಹಳೆಯ ನೆನಪುಗಳ ಯಾತನೆ ಯಾವ ಯಾವುದೇ ಪಳೆಯಳಿಕೆಗಳ ಕೋಪತಾಪಗಳ-ಅಸಮಾಧಾನಗಳ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಆಹುತಿ-ನಾನು.

ಇದನ್ನು ವಿವರಿಸೋಕೆ,-

ನಮ್ಮ 'ರೂಮು' ಅಂತ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳೋ 'ಅಂತಃಪುರ' 'ದಿವಾನ್‌ಖಾನೆ'-'ಊಟದ ಮನೆ'- 'ನನ್ನ Study ಅತಿಥಿ-ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಉಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಗ' Sit out-Sit in ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಆಡುವ ತಾಣ' ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದು

ಒಂದೇ 'ಕಿಟಕಿ'. ಅದು ಕಿಟಕಿ ಅಲ್ಲ, ಕನಕನ ಕಿಂಡಿ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ. ಸಿನಿಮಾ ನಾಟಕ T V ಯಾವುದೂಬೇಡ ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ 'ಕುರ್ಚಿ' ಅದು ಸಮಯಾಂದ್ರೆ Easy Chair ಊ ಆಗುತ್ತೆ. ಅದು ಮಾಡುವ 'ರಾಗ'-ಕಿರ್-ಕಿರ್ ಎಂಬ ಗಾಸ ನನಗುತೂ ಕೇರುವಾಣೆಯೆ. ಆ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತಂದವನು. ನಾನು. ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಪಂಚ ವನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವನು ನಾನು.

ನಾನು ಪಕ್ಕಾ 'ದ್ವೈತಿ' ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕಾಣುವವನಲ್ಲ ಮಾಯಾವಾದವನ್ನು ನಂಬುವನೂ ಅಲ್ಲ. 'ನಾನು' ಬೇರೆ 'ತತ್' ಬೇರೆ

"ತತ್ವಮಸಿಯೂ ಅಲ್ಲ "ಸೋಹಮ್ಯೂ" ಅಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ 'ಹಮ್ಮು' ಅನ್ನಿ ನನ್ನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಒಂದು ಚೇರು ಇದು. ಅದು ಪಂಚೇರು. ಅಂದರೆ ಅದು ಐದು ಕಡೆ ಹರಿದಿದೆ. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಚೇರು, ಅಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಅದರ ಚೇರು ಮನ್. ಉಳಿದವರಾರೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಚೇರು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವವರೆಗೂ ಅಂದರೆ ನಾನು ರಿಟ್ಟಿರು ಆಗುವವರೆಗೂ.

ಹಲವು ವರುಷಗಳಿಂದ-ದಿನದ ಹಲವಾರು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಆ ಚೇರಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತೂಕಡಿಸಿ-ಹಗಲು ಗನಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಇರುಳು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ನನಗೆ ಒಂದು ಥರಾ 'ಚೇರು ಮೇನಿಯಾ'. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿ ಪಕ್ಕದ ನನ್ನ ಚೇರಿನ ಮೇಲೆ ಯಾರು ಕೂತರೂ ನನಗೆ ಇರಿಸು ಮುರಿಸು. ಇದು ಒಂದನೇ ಪಾಯಿಂಟು.

ಇನ್ನು ಆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿರೋದು ಒಂದೇ ಮಂಚ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದ್ದು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದು 'ಡಬ್ಬಲ್ ಕಾಟು'-ಅಲ್ಲ-ಡಬ್ಬದ ಕಾಟು, ಹಾಗೆ ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವಿದೆ. ಆ ಕಾಟಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಂಚನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಡಬ್ಬಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು, ಬೆಂಚಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಟಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೊಂದಿಸಲು ಎರಡು ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಡಬ್ಬಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆವು. ಮಲಗಿದಾಗ ಕಾಲು ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬಡಿದು-ಒಂದು ರೀತಿಯ 'ನಾದ' 'ತಾಳ' ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು ಈಗ ಡಬ್ಬವೂ ಇಲ್ಲ-ಬೆಂಚೂ ಇಲ್ಲ-ಕೇವಲ ಕಾಟು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದು ಸಿಂಗಲ್ಲು ಈಗ. ಈಗ 'ಕಾಟು' ಅಲ್ಲ 'ಕಾಟ'

ಅದರ ಹಲಗೆಗಳ ಜೋಡಣೆ Transverse waves ಗೆ ಬೇರೆ ಉದಾಹರಣೆಯೇಬೇಡ. ಎಂಥಹ Prolapsed disc ಇದ್ದರೂ ವಾಸಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಹೊರಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೊರಡುವ 'ನಾದ' ನನ್ನ ಕುರ್ಚಿಯ ಕೀರುವಾಣಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ವಾದ್ಯ. ಪಿಟೀಲು. ಹಾಗೆ ಹೊರಳಿದರೆ ಒಂದು ಸ್ವರ ಹೀಗೆ ಹೊರಳಿದರೆ ಒಂದು ಸ್ವರ. ಕಮಾನು ಪೀಟೀಲು ತಂತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸಿದ ಹಾಗೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಪಸ್ವರ ಬಾರಿಸಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಸಿಂಗಲ್‌ಲ್ಯಾಡ್ ಮೇಲೆ-ಬರೀ ಅಪಸ್ವರವೇ.

ಈಗ ಇದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಥರಾ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ನು. ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ಹಳೆಯ ನೋವುಗಳು ಹೋಗಿ ಹೊಸತು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದು ಪಾಯಿಂಟ್ ನಂಬರ್ ಟು.

ಮೂರನೆಯದು. ದೀಪದ್ದು. ದೀಪವಿದ್ದರೆ ಇವಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದೀಪವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬರೆದು ಓದುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ರೀತಿ ಕಷ್ಟ, ಹಗಲು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ.

ನನಗೂ 'ಕೊನೆಕಾಲ' ಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ರಿಟೈರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದೆ. ಟೈರಿಗೆ ರಿಟೈಡ್ ಮಾಡಿಸುವ ಬಯಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆನೆಪ-ಈನೆಪ ಹಾಕಿ ಮನೇಲೆ ಉಳೀತಿದ್ದೆ.

ಅಂಥಾದ್ದು ಒಂದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟವಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಇವಳ ಊಟವೂ ಆಗಿತ್ತೊಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ಬರುವ ಪದ ಬಂಧ ಬಿಡಿಸೋ ಸಮಯ. ನನಗಲ್ಲ. ಪದ ಬಂಧ ಬಿಡಿಸಿ-ಬಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ ಪವಡಿಸೋ ಸಮಯ ಪದ ಬಂಧ ಬಿಡಿಸಲು-ಕಿಟಕಿ ಪಕ್ಕದ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕೂರಬೇಕು. ಅದು ಈಗ ಖಾಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕೂತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಕುಳಿತದ್ದು,—ಅವಳು ಬೇಕಾದರೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಲಿ- ಏಳಲು ತೊಂದರೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ಮಂಡಿ ನೋವು. ಕೆಳಗೆ ಕೂತರೆ ಮಲಗಿದರೆ ಏಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಎಂಬ ಪರೋಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ.

ಆದರೆ ಗ್ರಹಚಾರ- Communication gap. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂತದ್ದು Combat ಗೆ stimulus ಉ.

ಕುರ್ಚಿನೇ ಹಾಗೆ. ಒಂದು ಸಲ ಸಿಕ್ಕರೆ-ಕೂತರೆ ಆಯಿತು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನುಚಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ.

ಸಾಯಬೇಕು ಕುರ್ಚಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಇವಳಿಗೆ ಇದರ ಪರಿಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನ ಸಾಲದು.

ಪ್ರಾರಂಭ :-

“ಕುರ್ಚಿ ಇವರ ಜಹಗೀರಿ-ಬೇರೆ ಯಾರು ಕೂರೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

ನನ್ನದೂ ತಪ್ಪು, ತಪ್ಪಿಗೆ ಏಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ- ಹೊರಗೂ-ಒಳಗೂ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇದ್ದವನಿಗೆ ಅಂದು ಏನು ಬಂದಿತ್ತೋ !

“ನೀನು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗುತ್ತೀ ಏನೋ ಅಂತ.....”

“ನೀವು ಮಲಗಲೀ ಅಂತ-ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಮಲಗೋಣ ಅಂದರೆ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಜಮಖಾನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕೂತಿದ್ದೆ ಜಮಖಾನ ತಕ್ಕೋಳ್ಳೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ?.....

“ಏಳೂ ಅಂದಿದ್ದೆ ಆಗಿತ್ತು”.....

“ಹಾಗೆಂದು ಬದುಕಿದವರುಂಟೆ” ?

“ನೀನು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಮಂಚದ ಮೇಲ್ ಮಲಗ್ತೀಯಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಎದ್ದರೆ ಆಯಿತುಂತ ಕೂತಿದ್ದೆ”

“ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಜ ಇದ್ರೆ ಮನೇಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ”

“ಅಂದರೆ ನಾನು ಮನೇಲಿ ಇದ್ರೆ-ನಿನಗೆ ತೊಂದರೆ” !

“ನಾನು ಹಾಗೆಂದೆನೆ” ?

ಫಲ ಶ್ರುತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಲಗಲಿಲ್ಲ. ಕುರ್ಚಿನೂ ಖಾಲಿ-- ಮಂಚವೂ ಖಾಲಿ ರೂಮೇ ಖಾಲಿ ಡುಂ-ಡುಂ ! ‘ಥಮಾರ್’

ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಂತರ ಹ್ಯಾಗಾಯಿತು ಅಂದರೆ-ಒಂದು ಬೀದಿ ನಾಯಿ-ಇನ್ನೊಂದು ಬೀದಿಗೆ ಹೋದರೆ ಆ ಬೀದಿ ನಾಯಿ-ಡೊಂಕು ಬಾಲವನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತುಟಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿ-ಹಲ್ಲು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ-ಕಣ್ಣು ಅರಳಿಸಿ ‘ಗುರ್’ ಎನ್ನುತ್ತಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ.

ಇಬ್ಬರೋ-ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯೂ ತಪ್ಪೆ ! “ದುರುದ್ದೇಶದ್ದೇ”

ಬೆಳಗಿನ, ಜಾವ, ದೀಪವಿದ್ದೆ ನಿದ್ದೆ ಬರೋಲ್ಲ. ನಾನು ಎಂದೋ ದೀಪ ಹಾಕಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಜೀವ ಬಂತು.

“ನನಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆನೂ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ-ರಾತ್ರೀನೂ ಇಲ್ಲ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೂ ಇಲ್ಲ-
ಮೊದಲೇ ಮೈಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ” !

“Mood ಉ ಬಂದಾಗ-ನನಗೆ ಈ ಮನೇಲಿ ಬರೆಯೋಕೆ ಓದೋಕೆ ಆಗೋ
ಹಾಗಿಲ್ಲ” !

ಮನೇಲಿ-ಬೇರೆ ಜಾಗವಿದೆ. ಅದು ಬೇಡ. ಸ್ಥಳ ಮುಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದೇನೇ.
Mood ಬರೋದು, ಹತ್ತಿರವಿರಬೇಕು.

“ಆ ಹೊತ್ತು - ನೀವು ಮಲಗಿದ್ದಾಗ - ನಾನು ದೀಪ ‘ಹಾಕಿದ್ದಾಗ ನೀವು ದೀಪ
‘ಆರಿಸು’ - ನಿದ್ರೆ ಬರೋಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದು ? ”

“ನನ್ನ ಮೆಲೆ ಪೈಪೋಟಿಯೇ ?”

“ನಾನೇನಾದ್ರೂ ಇದ್ದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರೆ-ಅದು ಪೈಪೋಟಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ಹೆಂಗಸರು ಬಾಳೋದು ಕಷ್ಟ”.

ಕದನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ. Call him by any name and hang him
ಅಂದ ಹಾಗೆ.

ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಕುರುಡಾಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣು-ಈಗ ಚುರುಕಾಗಿದ್ದು-ಮೇನಕೆಯರು
ಮುಳ್ಳು ಮುಖಿಯರಾಗಿ-ಮದನ ಕಾಮರಾಜರು-ಮುದುಕರಾಗಿ-ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು
ಅರಿವಾಗದಿದ್ದಾಗ-ಒಳಗಣ್ಣು ತೆರೆಯದಿದ್ದಾಗ ! ದಿನವೂ ಕದನವೇ. !

“ನಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಂ ಅರ್ಹಸಿ”-ಅಂದು ಮನು ಅಂದದ್ದು. ಈಗ ಕಾಲ ಬದಲು.
ಯಾರೂ-ಯಾರ-ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಕಸಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ-ಸ್ವೇಚ್ಛೆ
ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ತಪ್ಪಿ-ಕಂಠಿ ತಪ್ಪಿದ ರೈಲಾಗಿದೆ.

ಅಮೆರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೆ-ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ-ಒಂದು ಐದಾರು ಡೈವೋರ್ಸ್ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.
ಈಗ ಬಹಳ ಲೇಟು. ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ನನ್ನ ತಪ್ಪೆ ?-ಅವಳ ತಪ್ಪೆ ? ತಪ್ಪಾಗಿರೋಕೆ ಏನಾಗಿತ್ತು ಧಾಡಿ-ನನಗೆ ?
ಇದು ಎಲ್ಲರ ಮನೆದೋಸೆಯೇ ?-ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಾವಲಿಯೇ ?
ಐವತ್ತು ದಾಟಿದ ‘ದಂ’ಲಿಸ್-ದಂಪತಿಗಳ ಪಾಡೇ ಹೀಗೋ ? !

“ರಸವೆ ಜನನ
ವಿರಸ ಮರಣ
ಸಮರಸವೇ ಜೀವನ”

ರಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಮರಸ ಎಲ್ಲಿ ಬುತ್ತು ? ಉಳಿದದ್ದು ಮಧ್ಯದ ಸಾಲು. ಹೀಗೆ

ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಂತು

“ ಜಬ್ ದಿಲ್ ಹಿ ಟೂಟಗಯಾ
ಹಬ್ ಜೀಕೆ ಕ್ಯಾ ಕರೇಂಗೇ
ಜಬ್ ದಿಲ್ ಹಿ ಟೂಟಗಯಾ ”

* * * *

ಇದನ್ನು-ಕದ್ದು ಓದಿದ್ದ-ನನ್ನವಳು ಎಂದಳು
“ ನಾವೇನು ಹಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ! ”

“ ಸತ್ಯಂ ಬ್ರೂ ಯಾತ್
ಪ್ರಿಯಂ ಬ್ರೂ ಯಾತ್
ಮಾ ಬ್ರೂ ಯಾತ್
ಸತ್ಯ ಮ ಪ್ರಿಯಂ ”

ಎಂದು ಕೊಂಡು-ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಬಿಟ್ಟು ನಕ್ಕೇ ಅಷ್ಟೆ.

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು :

“ವೊನ್ನೆ Water supply ನೋರು “Arrears to be paid Rs. 200/-”
ಅಂತ ನೋಟಿಸ್ ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಆ ಬಿಲ್‌ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ
ಅಂತ ಸೀಲ್ ಬೇರೆ ಹಾಕಿತ್ತು”

“ಏನ್ನಾಡಿದ್ದಿ ?”

“ನಿಮ್ಮ ಜಲಮಂಡಲಿಯವರು ನಾನು ಬಳಸಿರುವ ಜಲದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ
ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಗಣಿಸಿ, ಅನ್ಯತ ಭರಿತ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ
ಪತ್ರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ಕಾವಲು ಸಮಿತಿಗೆ ಬರೆಯಿವೆ” ಅಂತ ಬರೆ.

“ಏನಾಯ್ತು”

“ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲ” ಅಂತ ಪತ್ರ ಬಂತು !

ಮರ್ಯಾದೆ ತೆಗೆಯುವ ಮಕ್ಕಳು

ವಿಜಯಾ ಶ್ರೀಧರ

ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ, ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತರುವ ಕುಲದೀಪಕರ ಒಗೆ ನಾವೇಷ್ಟೋ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಮರ್ಯಾದೆ ತೆಗೆಯುವ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ. ಹಾಗಂತ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಒರುವದಿಲ್ಲ. ನಗುತ್ತ. ಅಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರಷ್ಟೆ, ಅಷ್ಟು ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳ ನಗುವಿನ ಕತೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತುಂಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳ ಚಂದ್ರ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಜೊತೆಗೆ ಐದು ವರ್ಷದ ಕುಮಾರ ಕಂಠೀರವ. “ಮರಿ, ನಿನಗೆ ಏನು ಕೊಡಲಿ? ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಹಲ್ವಾ ಕೊಡಲಾ?” ಎಂದೆ. “ಆಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸಿಹಿ ಅಂದ್ರೆ ಆಗಲ್ಲ. ಚಾಕಲೇಟ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನು ಬೇರೆ ಸ್ವೀಟ್ ತಿನ್ನಲ್ಲ” ಅಂದಳು. ಆದರೆ ನಾನು ತಂದಿತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಕ ಬರದ ಕ್ಯಾರೆಟ್ ಹಲ್ವಾ ಅಷ್ಟು ತಿಂದ ಆ ಪೋರ “ಆಂಟಿ, ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹಲ್ವಾ ಮಾಡೋಕೆ ಬರೋದೆ ಇಲ್ಲಾ” ಅಂತ ಅವರಮ್ಮನ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದು ಬಿಡೋದೆ ?

ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಗಳು ಸಣ್ಣವಳಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗಾಯ್ತು. ಅವಳ ತಲೆ ಕೂದಲು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ತುಂಬ ಗುಂಗುರು ಮತ್ತು ಗಿಡ್ಡ, ತಲೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀಲ ಭೃಂಗತ್ಯೆಲ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕುತ್ತಾ, ಅಳುತ್ತ ಹಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತ ಹೇಳಿದೆ.

“ನನ್ನ ಕಂದ ! ಈ ಎಣ್ಣೆಯ ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಚಿ ಕೊಂಡರೆ ಉದ್ದ ಕೂದಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತಂತೆ”

“ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಮ್ಮಾ”

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಾಗ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಈ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ಬಾಚುತ್ತಾ ಹಾಗಂತ ಹೇಳಿದ್ದು” ನಾನು ಹೇಳಿದೆ.

“ಅದಕ್ಕೇ ನಿನ್ನ ಕೂದಲು ಅಷ್ಟು ಉದ್ದ ಬೆಳೆದಿದೆಯಾ” ತಟ್ಟನೆ ಬಂತು ಮಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಭುಜದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯದ ನನ್ನ ಮೋಟುಗೂದಲು ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ನಗುವೋ ನಗು. ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಮೂರು ಕಾಸು.

ತನ್ನ ಮಗ ತುಂಬಾ ಜಾಣ ಅಂತ ಸಂಜಿವ್ವ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಮಗ ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾಗ ಕೇಳಿದಳು “ಇವತ್ತು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಕಲಿತು ಬಂದೆ ಮರಿ ?” ಮರಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿತು. “ನಾಳೆ ರಜಾ ಕೋಳಿ ಮಜಾ”

ಅಕ್ಕನ ಮಗನ ಕತೆ ಹೀಗಾದರೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಮಗ ನರ್ಸರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡು ಕಲಿತು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಮ್ಮನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆ. ಮನೆಗೆ ಅವನ ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ಪುಟ್ಟಮ್ಮ ಅನ್ನುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಬಂದಿದ್ದ ರಂತೆ, “ಮರಿ, ಅತ್ತೆಗೆ ಒಂದು ಹಾಡು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸು” ಅಂತ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದೊಡನೆ ಆ ಮರಿ “ಮಿಸ್ ಪೊಟ್ಟೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಡೋಳ್ಳಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ ಪುಟ್ಟಮ್ಮನಿಗೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದ ಳಂತೆ. ಮರುದಿನ ತಮ್ಮ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮರಿಯ ಮಿಸ್ ಹತ್ತಿರ “ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆಂಥಾ ಹಾಡು ನೀವು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ?” ಅಂತ ದಬಾಯಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಡು” ಮಿಸ್ ಪಾಲಿ ಹೇಡ್ ಎ ಡಾಲಿ” ಎಂದಾಗಿತ್ತಂತೆ !

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ತುಂಟ ಸತ್ಯ ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆಟಕ್ಕೆ ಹೋದವನು ಸಂಜೆಯಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಮರಳಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಕ್ಕಳು, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮರಿಯೂ ಕಾಣೆ ! ಎಲ್ಲ ತಾಯಿಯಂದಿರು ಹುಡುಕಿ, ಹುಡುಕಿ, ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಹತ್ತಿರ ಚಾನಲ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಸೀರಿಯಸ್ ಆಗಿ ಚಾನೆಲ್ ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಏನು ವಿಷಯ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿದದ್ದು, ಸತ್ಯನ ಚಪ್ಪಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗಿದೆಯಂತೆ “ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಚಪ್ಪಲಿಗಳನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಗದರಿಸುತ್ತಾರೆ” ಅಂತ ಹಠ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದನಂತೆ. ತುಂಟ ಸತ್ಯನ ಹೆದರಿಕೆ, ಚಪ್ಪಲಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಹೀಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಅಲೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೋತು ಕುಳಿತಿದ್ದರಂತೆ.

ದಸರಾ ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಉತ್ತರ ಬರೆದು ತಂದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಸಿಸ್ಟರ್ ಹೆದರಿಸಿದ್ದರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಜಾಣ ಒಂದು ಸಲ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿ “ಝಾರಾಕ್ಸ್” ಮಾಡಿಸಲು ಅಪ್ಪಾಜಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಯಾಕೆಂದು ತಿಳಿದು ನಕ್ಕು, ಸಿಸ್ಟರ್ ಉದ್ದೇಶ ವಿವರಿಸುವದರೊಳಗೆ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುಸ್ತು !

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇಂತದೊಂದು ನಗು ತರಿಸುವ, ನಿಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಮಗು ಇದೆಯಲ್ಲವೇ ?

ಮುತ್ತಿಗೆ

ಸಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

“ಲೇ, ಇವಳೇ ಇಲ್ಲೋಡು ನಮ್ಮ ನಾಗೇಶ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕ್ತಿದ್ದಾನಂತೆ”

“ಏನ್ರಿ ಇದು ನಿಮ್ಮ ನಿಧ್ರಾಲಾಪ, ಯಾವ ನಾಗೇಶ ಏನು ಮುತ್ತಿಗೆ? ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದೆ,” ಎಂದರು ಶಾರದಮ್ಮ, ತಮ್ಮ ಪತಿ ಶಾಮರಾಯರು ನಿಧ್ರೆ ಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದಾಗ.

‘ಯಾವೋಳೆ ಇವ್ವು? ನಾಗೇಶ ನಾಡಿಗೆ ಪರಿಚಯ, ಅಂತಹದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅಂತ ಕೇಳಿ ಅವಮಾನ ಬೇರೆ ಮಾಡ್ತಾಳೆ”

“ನೋಡಿ ಬಚ್ಚಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೊದಲು ತಣ್ಣರಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬನ್ನಿ. ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಫಿಲ್ಟರ್ ಕಾಫಿ ರೆಡಿ ಇದೆ. ಕುಡಿದು ಪೂರ್ತಿ ಎಚ್ಚರ ಮೂಡ್ತೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಅದೇನು ನಿಮ್ಮ ಕನಸು ಅಂತ ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಿರಂತೆ ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಅಡಿಗೆ ಲೇಟಾಗಿ, ಆಫೀಸಿಗೆ ತಡ ಆಯ್ತಾಂತ ರೇಗಾಡಬೇಡಿ.” ಎಂದವರೇ ಶಾರದಮ್ಮ ಕಾಫಿ ಬೆರೆಸಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು.

“ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾಗಿ ಹರಟಬೇಡವೇ, ಇದು ನಿಧ್ರೇನು ಅಲ್ಲ, ಕನಸೂ ಅಲ್ಲ. ಪೇಪರ್ ಸುದ್ದಿ ಅಷ್ಟೆ !

“ಅಲ್ರೀ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕೋಕ್ಕೆ ನಾಗೇಶನಿಗೆ ಆಗಲೇ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಸಹ ಇವೆ. ಇನ್ಯಾರಿಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕ್ತಾನಂತೆ ? ಜನರಿಂದ ಹಲ್ಲು ಮುರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೇ ?

“ಏ.....ಆ ನಿನ್ನ ಹೆಡ್ಡು ತಮ್ಮ ನಾಗೇಶನ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು.”

“ಮತ್ತೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕೋಕ್ಕೆ ಯಾವ ರಾಜರು ಇದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳು ಹಿಂದಿನ ಹಾಗೆ ಉಳಿದಿವೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹೇಳಿ” ಎಂದರು ಶಾರದಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪಾಠದ ವಿಷಯ ನೆನೆದು.

“ನೋಡು ಶಾರೂ, ನೀನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೇಡಂ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು ಚರಿತ್ರೆ ಅಲ್ಲ”

“ಮತ್ತೆ ಭೂಗೋಳಾನಾ ?

“ಹೂಂ, ಒಂದು ರೀತಿ ಅದೇ ಅನ್ನು” ಎಂದು ಕಾಫಿಗಾಗಿ ಕೈಯೊಡ್ಡಿದರು.

“ದರಿದ್ರ, ಮುಖ ಬಾಯಿ ತೊಳೆಯದೆ ಅದು ಹ್ಯಾಗೆ ಕುಡೀತೀರೋ?” ಎಂದು ಅಸಹ್ಯಭಾವದಿಂದ ಮುಖ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ಕಾಫಿ ಲೋಟವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡುಕೈಗೆ ಕೊಡದೆ ಅಲ್ಲೇ ಅಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು ಶಾರದಮ್ಮ.

ಒಂದು ಗುಟ್ಟುಕು ಫಿಲ್ಮರ್ ಕಾಫಿಯನ್ನು ಗಂಟಲಿಗಿಳಿಸಿದ ರಾಯರಿಗೆ ಅದರ ಅಹ್ಲಾದ ರುಚಿಯಿಂದ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಉಕ್ಕಿತು. ತಣ್ಣಗಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಕಾಫಿಯ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರು.

“ಬುದ್ಧಿ ಹದಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಈಗ ಕೇಳು ವಿಷಯ. ಕನ್ನಡದ ಎಷ್ಟೋ ಹುಟ್ಟು ಹೋರಾಟಗಾರರಂತೆ ನಮ್ಮ ನಾಗೇಶ ಸಹ ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಾ ಕನ್ನಡದ ಸೇನಾನಿ ಕಣೆ, ಇವನು ದೂರದರ್ಶನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಾನಂತೆ.”

“ಯಾಕಂತೆ ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇವನೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಾನಂತೆ”

“ಏ.....ಏ.....ಪೂರ್ತಿ ಕೇಳಿ ಅಂದ್ರೆ.....”

“ಸರಿ ಬೇಗ ಹೇಳಿ. ನನಗೆ ಅಡಿಗೆಗೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು”

“ನೋಡು ನೆರೆ ರಾಜದ ಜನತೆ ತರಹಾನೇ ನಮಗೂ ಹಿಂದಿ ವಾರ್ತೆಗಳು ಬೇಡ ಸಂಜೆ ಐದೂ ಮುಂವ್ವತ್ತರಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತರ ವರೆಗೆ ಬರೀ ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ಬಿತ್ತರಿಸಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಬೇಡಿಕೆನ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಮ್ಮಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ”

“ಅಲ್ರೀ ಅವನಿಗೇನಾದ್ರೂ.....ಇದ್ಯಾ ?”

..ಯಾಕೇ ? ಅನುಮಾನ ?

..ಅದಲ್ಲೀ ವಿಷಯ. ಈಗಿನ ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷ ಪಡ್ತಿದೀವಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ? ಇಷ್ಟೇ ಕನ್ನಡದ ಉದ್ಧಾರ ಸಾಲದೆ ? ಇನ್ನೂ ದುರಾಸೆ ಯಾಕೆ ಅಂತ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶಾರದಮ್ಮ, ಕನ್ನಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಕಾಲ ವಿಸ್ತರಣೆ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಒಮ್ಮೆ ಸಣ್ಣಗೆ ನುಡುಗಿದರು.

“ಅೇ ಇವಳೇ ಇನ್ನೊಂದೇ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಾನ ಕೇಳಿ ಬಿಡೆ”

“ನೋಡಿ ನನ್ನ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದ್ರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಏನು ಬಾಕಿ ಇದೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ ಆ ನಿಮ್ಮ ನಾಗೇಶನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ”

“ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎರಡೂ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳು. ಇನ್ನೇಲೆ ಭಾನುವಾರ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾ ಇಲ್ಲಾ”

“ಹಾ ಅಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೋರಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾನೇ ತೆಗೆಸಿ ಬಿಡ್ತಾರೇನ್ರಿ ! ನಿಮ್ಮ ನಾಗೇಶ ಯಾಕ್ಕೀ ಹೀಗೆ ?

“ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹನೆಯಿಂದ ಕೇಳು. ತೆಗೆದು ಬಿಡೋಲ್ವೆ, ಅದನ್ನು ಶನಿವಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಅಂತ ಬೇಡಿಕೆ ಇಡ್ತಾರಂತೆ”

“ಅಂದ್ರೆ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ?” ಈಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ನಡುಗಿದರು ಶಾರದಮ್ಮ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಇಲ್ಲದೆ ತಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನೆನಪಾಗಿ ನಾಗೇಶನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆಯುವಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಅವರಿಗೆ ಪತಿರಾಯರ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಕಾದರು—

“ಅದು ಬೇಕಾ ಬೇಡ್ವಾ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಅವರವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿ ಮುಂದಿನ ಸಭೆಲಿ ವಿಷಯ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರಂತೆ” ವಿವರಿಸಿದರು ಶಾಮರಾಯರು.

“ಅಷ್ಟಾದರೂ ಹೆಂಡತಿ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಆ ನಿಮ್ಮ ನಾಗೇಶನಿಗೆ”

“ಅದು ಸರಿ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ? ಎಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಜಾಣತನದಿಂದ ಶಾಮರಾಯರು.

“ಅಂದ್ರೆ.....ನೀವೂ.....ನೂ.....?”

“ಆಂ ಹಾಂ.....ನಾನೂನೂ ಮುತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸ್ತಾ ಇದೀನಿ” ಎಂದವರೇ ರಾಯರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಜಾರಿದರು.

“ಶಾರದಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಯಿ ಬಿಡುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸಿನಲೇ ದೇವ್ರೇ.....ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ಕೆಲ್ಲ ಹೋದ ಹಾಗೆ ಇವರ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರೀನೂ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಗತಿ ಏನಪ್ಪಾ.....ಎಂದು ನೆನೆದು ‘ಅಯ್ಯೋ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲೇ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತರು.

ಪವರ್ ಕಟ್

ಮಂದಗಿರಿ ನಾಗೇಶ್

ಮನೆಯ ಮಂದಿನ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದ ರಾಧಾಬಾಯಿ ತಮ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಳಾದ್ದು ಧಾರವಾಹಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪವರ್ ಕಟ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಆದ್ದು ಯಾಕೆ ಕರಂಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪಾರ್ವತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತೊಗುತ್ತಿತ್ತು ಅವಳು ತೌರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಬರೋಲ್ಲ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ ರಾಧಾಬಾಯಿಗೆ ಎಚ್ಚರ ವಾದದ್ದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ದೀಪ ಹತ್ತಿದಾಗ. ಸದ್ಯೆ ಅರ್ಧ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾದರೂ ನೋಡಬಹುದು ಎಂದು ಒಳನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಅವರನ್ನು ಸ್ತಬ್ಧಗೊಳಿಸಿತು. “ಅರೆ ಇದೇನು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ? ಹೌದು ಅದು ಸೀಗರೇಟಿನ ಹೊಗೆ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ, ನಾನೆಂದೂ ಪಾರ್ವತಿ ಗಂಡ ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವುದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ತೌರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಮನೆಯಲೇ ಸೇದುತ್ತಿದ್ದಾಳಾ ? ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಯಾವ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಾವಿರುತ್ತೋ ? ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಾಡಿದ್ದು ಪಾರ್ವತಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡನ ಸಭ್ಯತೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂಕುಕೊಂಡು ಒಳನಡೆದರು.

ರಾತ್ರಿ ಯೆಲ್ಲಾ ತಾವು ನೋಡಿದ ದೃಶ್ಯ ಅವರ ತಲೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ ನಾಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ರಾಧಾಬಾಯಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು ಕತ್ತಲೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಹೊಗೆ ಕಾಣುಪುದಿಲ್ಲ ದೀಪ ಬರಲಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಕಾದು ಕುಳಿತರು. ದೀಪ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ರಾಧಾಬಾಯಿಯ ಕಣ್ಣು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿತ್ತು. “ಹೌದು ಅದೇ ಹೊಗೆ ಪಾರ್ವತಿಗಂಡ ಸೀಗರೇಟು ಸೇದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ ನಾಳೆ ಪಾರ್ವತಿ ಬಂದಾಗ ತಿಳಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಸಂಶಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಧಾಬಾಯಿ ಯಾವಾಗ ಬೆಳಗಾದಿತೋ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಊರಿನಿಂದ ಬಂದ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ಎನೋ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು ಬಾರೆ” ಎಂದಾಗ ಪವರ್ ಕಟ್ ಆದಾಗ ಬರ್ತಿನಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸವಿದೆ ಎಂದು ಒಳನಡೆದಿದ್ದಳು ಪಾರ್ವತಿ. ಎಂದಿನಂತೆ ಪವರ್ ಕಟ್ ಆದಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಜರಾದಳು ರಾಧಾಬಾಯಿ ತಮ್ಮಲೇ ಎರಡು ದಿನದಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಕ್ಕಿದರು “ಬೇಕಾದರೆ ನೀನೇ ನೋಡು ಪಾರ್ವತಿ.....ಎಂದಾಗ ದೀಪ ಹತ್ತಿತ್ತು. ರಾಧಾಬಾಯಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದರು “ನೋಡಿದೆಯಾ ನಾ ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಾ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಕದ್ದು ಸೀಗರೇಟು ಸೇದುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ನೋಡು ಆ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಬಾ ರೆಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿ ಹಿಡಿಯೋಣ” ಎಂದು ರಾಧಾಬಾಯಿ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಬಾಗಿಲು ಸರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ರಾಧಾಬಾಯಿಯನ್ನು ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡಿತ್ತು ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಆರಿದ ಬುಡ್ಡಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

Enrich yourself
through savings in
KAMADHENU

True to its name, KAMADHENU gives plenty to you
Interest on Interest once in every three months. In
addition to all advantages of Term Deposits.

With a minimum deposit of Rs.100/- (no ceiling on
upper limits), you can multiply your deposits for as
long as you want - from 5 months to 120 months.
Facility for loan up to 75% of the deposit plus interest
accrued.

Contact our branch nearest to you. And find out how
to enrich yourself through savings in KAMADHENU
High yielding and the most preferred among deposit
schemes

CANARA BANK

(A Govt. of India Undertaking)
H.O J C Road Bangalore 560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪಿಣ್ಣೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

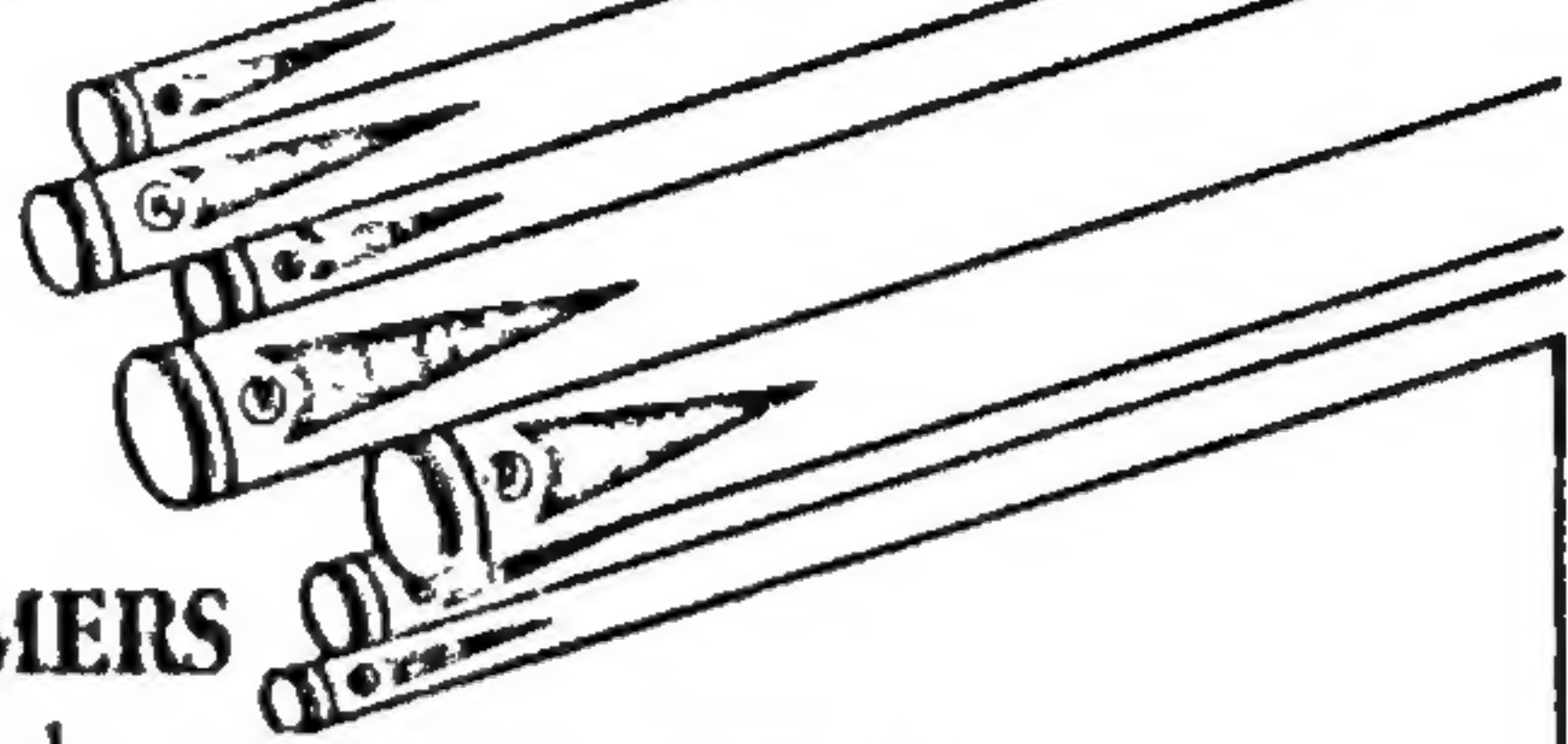
ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ - 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

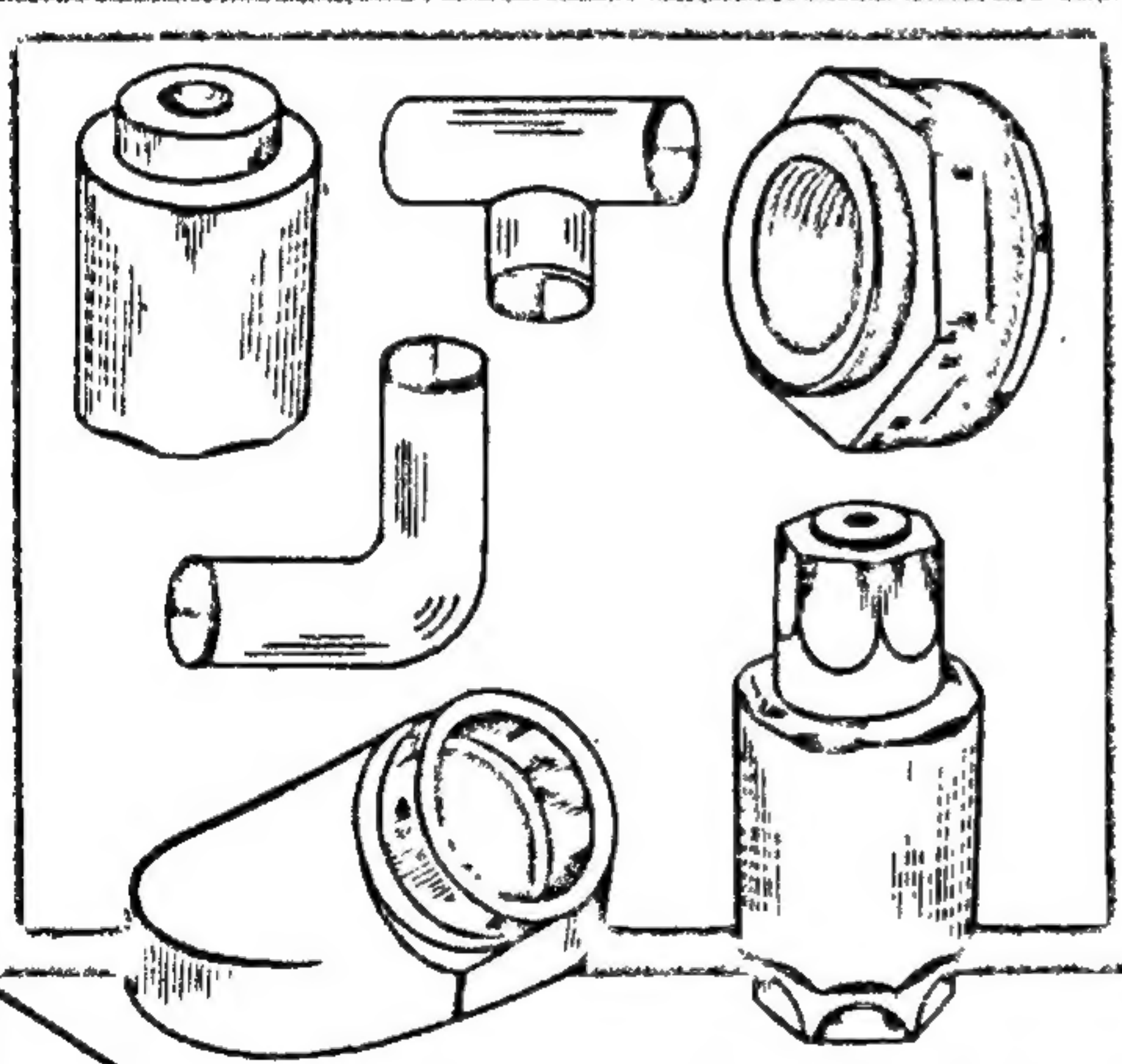
® **UIPLAST**

W

e specialise in
enjoying the company of
NAGGING, DEMANDING
and BULL DOZING CUSTOMERS
because they have made us what we are, a company
known for products of QUALITY, PRECISION and
DEPENDABILITY.

**THEY ARE SATISFIED.
WE ARE HAPPY.**

**UIPLAST
PVT. LTD.**

172/1,
Bannerghatta Road,
Bangalore - 560 076.
Phone: 6632602
Fax: 080-6635933

Manufacturers of moulded Industrial
Plastic Products in all Thermoplastics
such as PVC (both hard & soft), PP, ABS,
HDPE, HIPS etc., For Consumer
Durables, Auto-mobiles and Utility
Items etc., and UIPLAST PVC Pipes.

SNC

WE ARE 22 YEARS OLD.